Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1797 | 4 PAGINI — 20 BANI | Marţi 8 februarie 1955

VOM IMPUNE INTERZICEREA RĂZBOIULUI ATOMIC

SĂ APĂRĂM ACTIV CAUZA PĂCII, ÎNTĂRIND SEMNĂTURILE PE APELUL CONSILIULUI MONDIAL AL PĂCII PRIN SPORIREA EFORTURILOR ÎN MUNCA PENTRU ÎNFLORIREA SCUMPEI NOASTRE PATRII!

SPARTACHIADA DE IARNĂ A SATELOR

— Start!

Pe pîrtie, sute de schiori — au pornit la drum.

Cine va învinge?

Asistăm la un concurs de schi destul de obişnuit. Cei ce se întrec nu sînt alţii decît tinerii schiori din comuna Aghireş raionul Huedin. Ţelul pentru care se întrec schiorii din Aghireş ca şi cei din întreaga ţară în cadrul Spartachiadei de iarnă este cucerirea titlului de cel mai bun schior al satelor.

Pentru buna desfăşurare a concursurilor Spartachiadei de iarnă a satelor s-au format în toate regiunile pe lîngă comitetele regionale U.T.M., comisii regionale. Ele coordonează şi controlează activitatea comisiilor raionale şi chiar a celor comunale.

De felul cum ştiu să exercite controlul asupra organelor raionale şi comunale şi să coordoneze activitatea lor, depinde în mare parte rezultatele ce se obţin. Nu mai departe decît în etapa actuală, etapa de masă a Spartachiadei, acest lucru se poate constata din plin.

În regiunile unde aceste organe s-au constituit din vreme — cum ar fi de pildă în Suceava, Regiunea Autonomă Maghiară, Piteşti şi altele, numărul participanţilor la competiţie creşte în fiecare zi. Aceasta, pentru că, cu ajutorul comisiilor raionale şi comunale, s-a putut desfăşura o largă muncă de popularizare a competiţiei, iar cu contribuţia directă a organizaţiilor U.T.M. s-a reuşit o bună mobilizare a tinerilor ţărani muncitori la concursurile competiţiei. Primele rezultate au şi început să apară. În comunele Oaia şi Vărgata din Regiunea Autonomă Maghiară numărul participanţilor la concursurile Spartachiadei a trecut de 500.

Succese de seamă s-au obţinut de asemenea în regiunile Stalin, Iaşi şi altele.

În unele regiuni ca de pildă Craiova, Bacău, Bucureşti, n-a existat aceeaşi preocupare de la început. Din această pricină treburile au rămas mult în urmă.

Datorită unor defecţiuni de ordin organizatoric cum ar fi de pildă — constituirea comisiei regionale mai tîrziu decît prevedea regulamentul — aşa cum s-a întîmplat în regiunea Craiova, această competiţie n-a putut fi cunoscută la sate din vreme. Ar fi fost posibil oare ca în regiunea Craiova să existe un număr mare de participanţi, cînd după multe zile de cînd trebuia să înceapă faza de masă a competiţiei, materialele de popularizare se găseau încă în sediul comitetului regional U.T.M.?

E clar că în felul acesta competiţia n-a prea fost cunoscută de către tinerii săteni.

Deşi constituită tîrziu, comisia regională nu s-a învrednicit încă să ia urgent măsuri menite să lichideze aceste lipsuri.

Cu mult după data cînd trebuia ca toate comisiile comunale să-şi desfăşoare din plin activitatea, 10 comisii raionale nu erau încă formate. De această gravă situaţie se face vinovat în primul rînd tovarăşul Voicu Nica, preşedinte al comisiei regionale de organizare.

Cu toate că n-au mai rămas decît puţine zile pînă la data cînd întrecerile primei etape vor lua sfîrşit, numărul participanţilor este încă destul de mic.

În raionul Timişoara, spre exemplu, numărul tinerilor ţărani muncitori care participă la concursurile Spartachiadei n-a ajuns la 2.000. Una dintre cauzele care au determinat să existe un număr aşa de mic de participanţi este faptul că în peste 30 de comune ale raionului nu s-au format la vreme comisiile comunale de organizare a Spartachiadei.

În majoritatea regiunilor ţării în această vreme a lipsit zăpada, ceea ce a împiedicat desfăşurarea probelor de schi şi săniuţe. Luînd în consideraţie acest fapt, Comisia Centrală de organizare a Spartachiadei a hotărît prelungirea etapei I-a la schi şi săniuţe pînă la data de 13 februarie a.c.

Acolo unde nici pînă la această dată nu va exista zăpadă, probele de schi şi săniuţe vor fi înlocuite cu cros (1.500 m. băieţi, şi 800 m. fete), trîntă sau aruncarea greutăţii. Concursurile acestor probe se vor desfăşura conform regulamentelor în vigoare, respectîndu-se etapele probelor de schi şi săniuţe.

Prelungirea primei etape, ca şi înlocuirea probelor de schi şi săniuţe, permite lichidarea rămînerii în urmă. Organizaţiile de bază U.T.M. cu sprijinul colectivelor sportive de la sate trebuie să intensifice munca de mobilizare a tinerilor la concursurile Spartachiadei. O atenţie deosebită trebuie să fie acordată mobilizării tinerelor fete la respectivele ramuri de sport ale Spartachiadei — deoarece numărul lor încă nu-i mulţumitor.

Dacă situaţia atmosferică n-a permis decît în unele regiuni desfăşurarea unor probe, atenţia principală trebuie să fie îndreptată acum spre mobilizarea tinerilor la concursurile de schi şi săniuţe, sau, acolo unde ele se înlocuiesc, la trîntă, cros şi grenadă. În perioada pînă la 13 februarie, cît mai durează etapa I-a, este neapărat necesar ca eforturile organizaţiilor U.T.M. să fie sporite mai cu seamă, în această direcţie.

Desfăşurînd o puternică muncă de agitaţie, lămurind tinerilor ţărani muncitori scopul acestei competiţii — prin popularizarea mai cu seamă a participanţilor care obţin rezultate bune — organizaţiile de U.T.M. vor reuşi fără îndoială să obţină rezultatele dorite în mobilizarea tinerilor la concurs.

Datorită felului în care se desfăşoară această competiţie ca şi a probelor sale, tinerii ţărani muncitori aspiranţi ai complexului G.M.A. au prilejul să cucerească norma de schi.

Este de datoria organizaţiilor de bază U.T.M. să sprijine pe tinerii aspiranţi ai complexului G.M.A. să cucerească această normă. Organizaţiile de bază U.T.M. trebuie să întreprindă o intensă muncă de mobilizare a tinerilor aspiranţi G.M.A. la cucerirea normei de schi.

Colectivele sportive au datoria să se îngrijească ca toate comisiile de organizare a concursurilor etapei pe colective să aibă la îndemînă foi de concurs G.M.A.

Este bine ca la aceste concursuri să asiste reprezentanţi ai comisiilor de examinare şi control G.M.A. Ei vor avea astfel posibilitatea să acorde norma G.M.A. celor ce au cucerit-o.

Tineri sportivi ai satelor, participaţi la întrecerile Spartachiadei de iarnă!



Ieri dimineaţă, în toate facultăţile şi institutele de învăţămînt superior au reînceput cursurile. După o vacanţă odihnitoare, studenţii s-au înapoiat la locurile lor de muncă, cu forţe proaspete, cu hotărîrea de a desfăşura pe mai departe procesul de învăţătură în condiţiuni tot mai satisfăcătoare.

În fotografie: În mijlocul unui grup de studenţi de la Institutul de mine din Bucureşti, profesorul Ciucă Aurel de la catedra de exploatare a zăcămintelor de cărbuni, împărtăşeşte acestora cîteva din proiectele de muncă din noul semestru.

Foto: EUG. CSIKOŞ

Semnături pe Apel

Prin cartierul Griviţa Roşie

Duminică, în raionul Griviţa Roşie din Bucureşti a început campania de strîngere de semnături pe Apelul de la Viena. Cetăţenii din fiecare casă au semnat cu hotărîre pentru viaţa copiilor lor, pentru liniştea căminelor şi a muncii lor constructive.

Ei avertizează pe imperialişti că popoarele se vor opune acestor planuri nebuneşti, că forţa uriaşului lagăr al păcii şi socialismului, va fi capabilă să impună pacea.

Încă la ora 8 dimineaţa, la clubul „Griviţa Roşie" au început să se adune numeroşi oameni ai muncii din cartier.

Ce probleme deosebite i-a adus atît de dimineaţă spre club, şi tocmai duminică? Lesne de aflat. Sînt agitatorii care vor porni pe străzi, din casă în casă, să explice locuitorilor de ce este necesar să semneze Apelul Păcii, să lupte din toate puterile pentru înlăturarea pericolului războiului.

După şedinţa de instructaj agitatorii au pornit pe străzile cartierului Griviţa.

Un asemenea grup era format din muncitori şi tehnicieni de la Secţia IV-a mecanică de la atelierele „Griviţa Roşie" cărora le-a fost repartizată strada Ing. D. Zossima.

Printre ei, se află şi recepţionerul Hirş Avram, a cărei familie a pierit în lagărul morţii de la Auschwitz. Din acelaşi grup de agitatori fac parte şi tovarăşii Carabină Vasile, maistru la Secţia a IV-a, Niculescu Radu şeful secţiei, Nedelcu Gheorghe, trasator, Nemeş Aurel, montator şi alţii.

La numărul 16 din strada Ing. D. Zossima, agitatorii sînt primiţi de gospodina Maria Alexandrescu, o bătrînă cu părul albit de vreme.

Agitatorul, tovarăşul Carabină Vasile, îi vorbeşte bătrînei despre Apelul Păcii de la Viena, care cheamă toţi oamenii cinstiţi să apere pacea şi să se ridice împotriva planurilor nebuneşti ale aţîţătorilor la război.

„Sîntem prea mulţi ca să ne temem de ei — spuse agitatorul. Milioanele de oameni dornici de pace din lumea întreagă, vor reuşi să pună la respect mîna de imperialişti, cei ce vor să dezlănţuie un război atomic. Noi ştim să ne apărăm liniştea căminelor noastre".

La numărul 43 locuieşte tovarăşul Vasilescu Gheorghe ajustor la „Griviţa Roşie". Aci, întîlnirea cu agitatorii a fost mai scurtă.

— Toţi cei ce locuiesc în această curte au semnat Apelul Păcii — le-a spus tov. Gheorghe Vasilescu.

....Grupul de agitatori în frunte cu tovarăşa Iosif Florica preşedintă a comitetului de luptă pentru pace din cartier s-a oprit la casa ce poartă numărul 6. Aci, stă gospodina Răzleţu Maria.

— Ştiu pentru ce aţi venit tovarăşi, vă aşteptam cu nerăbdare, spune ea. Dar poftiţi, intraţi aci la căldură. Punîndu-şi cu hotărîre semnătura pe Apelul vieţii, împotriva imperialiştilor care ameninţă cu arma atomică viaţa şi liniştea popoarelor, Maria Răzleţu s-a angajat să lupte din toate puterile pentru ca această barbarie să nu se întîmple.

— Am doi copii pe care-i iubesc din toată inima. Pentru ca ei să trăiască şi să înveţe în linişte semnez acest Apel. Să ştie acei criminali atomişti că noi nu ne temem. Sîntem mai tari ca oricînd pentru că noi facem parte din uriaşul lagăr al păcii şi socialismului.

La numărul 66, pe aceeaşi stradă, stă gospodina Elena Săuleanu. O femeie harnică şi respectată de locuitorii din cartier pentru activitatea ei neobosită în treburile gospodăreşti.

„Sînt foarte emoţionată, tovarăşi..., aşa că înainte de a semna Apelul vreau să vă spun şi eu cîteva vorbe. Sînt născută la ţară şi încă de copil am cunoscut foamea, mizeria. Părinţii mei trudeau din greu pogoanele unui mare moşier. Tot pe aceste locuri, cărora nouă, truditorilor pămîntului, ne aduceau numai sudoare şi lacrimi, am început şi eu să muncesc de la vîrsta de 13 ani. Aşa s-au scurs cei mai frumoşi ani ai vieţii, pînă cînd ţara noastră a fost eliberată. Astăzi însă trăiesc liberă şi sînt fericită că cei patru copii ai mei nu mai duc grija zilei de mîine. Dar pentru aceasta trebuie să impunem pacea acelora care-şi fac încă de pe acum socoteala profiturilor pe care le vor realiza.

Nu vom permite ca viaţa noastră nouă să fie distrusă. Ţara noastră este astăzi puternică, iar poporul nostru va şti cu siguranţă să lovească fără cruţare în orice agresor. Să ştie doritorii de moarte că roata istoriei nu se va întoarce. Şi pentru că şi semnătura mea întăreşte mai mult pacea, iacă mi-o dau din toată inima".

De vorbă cu un agitator

Pentru a informa cititorii ziarului nostru despre felul cum se desfăşoară în raionul Griviţa Roşie semnarea Apelului de la Viena, un corespondent al ziarului nostru s-a adresat tovarăşului Scriban Chiriţă — agitator în cadrul raionului Griviţa Roşie.

Iată pe scurt răspunsul tovarăşului Scriban Chiriţă:

„Cetăţenii din cartierul nostru au început să semneze cu mult entuziasm Apelul Consiliului Mondial al Păcii. În fiecare casă prin care am fost, în fiecare familie am văzut hotărîrea nesdruncinată de a munci neobosiţi acolo, pe locul de producţie, de a lupta pentru ca pacea să triumfe asupra forţelor negre ale războiului. Noi trebuie să arătăm duşmanilor păcii — mi-a spus gospodina Udrea Paraschiva la care am fost acum cîteva zile — că nu ne temem de ameninţările războinicilor atomişti. Sîntem puternici şi vom lovi fără milă în acei care vor să tulbure munca noastră constructivă".

Ca vechi locuitor al acestui cartier muncitoresc, ca gospodar care am muncit mult pentru a-l vedea mai frumos, în sfîrşit ca unul care cunosc bine pe fiecare cetăţean din cartier, nu greşesc cînd afirm că toţi locuitorii din cartier vor şti să se ridice împotriva imperialiştilor aţîţători la război şi vor lupta pentru triumful păcii între popoare. De aci înainte, munca Comitetului de luptă pentru pace din cartierul nostru va fi mai intensă şi fără îndoială că ea va avea succese.

VOM LOVI FĂRĂ CRUŢARE ÎN AGRESORI

BAIA MARE (de la corespondentul nostru). — Zilele trecute, în sala Teatrului de stat din Baia Mare a început semnarea Apelului Păcii. Peste 500 de oameni ai muncii au participat la miting. A luat cuvîntul tovarăşul Vasilov Vladimir care a vorbit despre lupta popoarelor lumii pentru menţinerea şi consolidarea păcii.

A vorbit apoi în limba maghiară tovarăşa Metz Marta. „Minorităţile naţionale din Republica Populară Romînă împreună cu poporul romîn sînt hotărîte să lupte împotriva imperialiştilor, să întărească prin fapte semnăturile puse pe Apelul Păcii.

Minorităţile naţionale din Republica Populară Romînă, a spus ea în continuare, care se bucură de drepturi egale împreună cu poporul romîn, se alătură cauzei mărețe a păcii şi luptă din toate puterile împotriva provocatorilor la un nou război mondial. Întărind patria noastră comună Republica Populară Romînă, vom zădărnici planurile imperialiştilor aţîţători la un nou război".

A luat apoi cuvîntul Balaş Etera, muncitoare la U.R.C.M. Baia Mare care a arătat că cel de al doilea război mondial i-a răpit soţul iar ea a rămas văduvă cu 3 copii. Voi munci şi voi lupta să-mi cresc copiii în spiritul urii faţă de aţîţătorii la un nou război mondial, ca ei să fie gata să lovească în agresori dacă cauza păcii o va cere.

Au mai luat cuvîntul tinerii Ion Trandafirescu de la uzinele „Gheorghe Gheorghiu-Dej", Nemeţi Iuliu, din partea juriştilor din regiune şi alţii care s-au alăturat milioanelor de oameni cinstiţi din întreaga lume care luptă împotriva imperialiştilor agresori. S-a semnat apoi Apelul Păcii de la Viena. Numai în acea seară au fost strînse pe Apelul Păcii peste 500 semnături.

ADUNĂRI ÎN CAPITALĂ

Oamenii de artă, artiştii dramatici şi lirici din Capitală şi-au exprimat luni, în adunarea care a avut loc în sala Teatrului Consiliului Central al Sindicatelor, protestul lor împotriva celor ce plănuesc să năruie lumea în abisul unui război atomic. Cu încredere neţărmurită în forţa de neînvins a lagărului păcii ei au semnat Apelul Consiliului Mondial al Păcii.

În prezidiul adunării au luat loc artiştii poporului Ion Manolescu, Lucia Sturza Bulandra, George Georgescu, Costache Antoniu, N. Bălţăţeanu, Gh. Storin, maeştrii emeriţi ai artei, W. Siegfried, Alfred Alessandrescu, Al. Finţi, Val Mugur, actorul Niculescu-Buzău, artiştii emeriţi Gh. Calboreanu, G. Vraca, Maria Filotti, V. Valentineanu, N. Stroe, Mîndru Katz, Mauriciu Sekler, Maria Snejina, regizorul C. Sincu, V. Moldoveanu, pianista Silvia Şerbescu.

Adunarea a fost prezidată de artistul poporului Ion Manolescu.

Au luat cuvîntul Aura Buzescu, artistă emerită, laureată a Premiului de Stat, Costache Antoniu, artist al poporului, laureat al Premiului de Stat, Sică Alexandrescu, maestru emerit, laureat al Premiului de Stat, Marieta Sadova, artistă emerită, laureată a Premiului de Stat, Ion Finteşteanu, artist emerit, laureat al Premiului de Stat, Arta Florescu, artistă emerită, laureată a Premiului de Stat, Marcel Anghelescu, artist emerit, laureat al Premiului de Stat.

După ce George Vraca, artist emerit, laureat al Premiului de Stat, a dat citire Chemării Comitetului Permanent pentru Apărarea Păcii din R.P.R. cei prezenţi au semnat Apelul Consiliului Mondial al Păcii.

★

Luni dimineaţa a avut loc la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice A.R.L.U.S., adunarea generală a ziariştilor din Capitală.

Adunarea a fost deschisă de tov. V. Dumitrescu, preşedintele Casei Ziariştilor din Bucureşti.

Tov. Nestor Ignat, redactor şef adjunct al ziarului „Scînteia" a vorbit despre sarcinile lucrătorilor din presă din ţara noastră în lumina documentelor recentei sesiuni lărgite a Biroului Mondial al Păcii şi despre Apelul adresat tuturor ziariştilor de către secretariatul Organizaţiei Internaţionale a Ziariştilor.

După aceea, ziariştii din Capitală şi-au depus semnăturile pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii. (Agerpres)

DECLARAŢIA Comitetului Femeilor Democrate din Republica Populară Romînă

Femei din Republica Populară Romînă! mame, soţii, surori

Un nou pericol ameninţă viaţa copiilor, liniştea căminelor. Cercurile imperialiste din America, Anglia, Franţa, urzesc planurile de dezlănţuire a unui război atomic.

În faţa acestei grave ameninţări, Consiliul Mondial al Păcii a adresat un Apel către popoarele lumii, chemînd bărbaţii şi femeile din toate ţările să-şi manifeste hotărîrea neclintită împotriva folosirii armelor de exterminare în masă, împotriva războiului atomic, pentru asigurarea păcii şi securităţii popoarelor.

Comitetul Femeilor Democrate din Republica Populară Romînă cheamă femeile de la oraşe şi sate să se alăture voinţei de pace a femeilor din lumea întreagă şi să semneze Apelul Consiliului Mondial al Păcii.

FEMEI, CETĂŢENE ALE PATRIEI NOASTRE SCUMPE,

Datorită regimului nostru democrat-popular, aţi cîştigat egalitatea în drepturi, demnitatea de om în familie şi societate, vă bucuraţi de grijă şi ocrotirea statului nostru. Voi care preţuiţi cuceririle dobîndite şi nu vreţi să se mai întoarcă niciodată trecutul de exploatare şi umilinţă, voi care constituiţi o mare forţă în lupta poporului nostru pentru făurirea unei vieţi fericite, care construiţi pentru pace, pentru viaţă, pentru bunăstare, pentru înflorirea patriei — semnaţi Apelul Consiliului Mondial al Păcii.

MAME, SOŢII, SURORI, care preţuiţi liniştea căminelor voastre, care doriţi ca viitorul copiilor voştri să fie senin şi munciţi pentru a creşte copii sănătoşi şi fericiţi, patrioţi înflăcăraţi ai scumpei noastre patrii, semnaţi Apelul Consiliului Mondial al Păcii demonstrînd astfel alături de zecile de milioane de oameni din lumea întreagă voinţa voastră neclintită de a apăra pacea, împotriva pregătirii războiului atomic şi pentru folosirea energiei atomice în scopuri paşnice.

Semnînd Apelul Consiliului Mondial al Păcii, să ne intensificăm eforturile pentru prosperitatea şi întărirea patriei noastre cu încredere nestrămutată, că popoarele pot şi trebuie să apere P a c e a.

COMITETUL FEMEILOR DEMOCRATE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

BRIGĂZILE aşteaptă PRIMĂVARA

Nu de mult am fost călător prin regiunea Cluj. Port amintirea neştearsă mai cu seamă cîmpiei ce se întinde pînă-n poalele dealurilor din împrejurimile Gherlei. Zilele acelea, puţine la număr, au trecut învăluite cînd într-o fulguire domoală, cînd bîntuite de burniţi putrede ce se alungau spre ţancurile de stînci detunate, dedesubtul cărora pădurea goală se pierde în lungi şi fantastice lunecări ca blana unei lupoaice fugărite.

Printre altele mi-a fost dat atunci să-i cunosc pe tractoriştii din brigăzile a doua şi a patra de la gospodăria de stat Gherla şi vă pot spune cu mîna pe inimă c-am legat prietenie. I-am găsit pe mecanizatori făcînd ultimile reparaţii la două tractoare, atunci scoase afară din atelier în curte, sub cerul sticlos care atîrna inţepenit peste lume. Lucrau cu încordare, niţel poate întărîtaţi şi din pricina gerului. Utemistul Suciu Ioan, şeful brigăzii a doua, un tînăr robust, ai cărui ochi atîta-s plini de neastîmpăr că nu le poţi desluşi culoarea, mi-a strîns mîna într-ale sale cu atîta putere, de parcă i-aş fi fost vrăjmaş în dragoste.

— Avem să stăm de vorbă mai tîrziu, după ce isprăvim aici, mi-a spus el, înfruntîndu-mi politicos dorinţa. Şi numaidecît s-a întors spre Gheorghe Vlad care-şi desmorţea pulpele bătîndu-le cu palma, poruncindu-i să-şi lepede cojocul că-l încurcă în mişcări. Gheorghe Vlad şi-a înfipt mîinile în şolduri şi l-a privit cu uimire „adică ce ţi-a trăznit?"

— Lasă că are dreptate, tu parcă ai mîinile legate aşa umbli, s-a amestecat în vorbă Alexandru Cîmpeanu din aceeaşi brigadă, săltîndu-şi o clipă fruntea pe care atîrnă totdeauna, parcă anume scăpat de sub căciulă, un moţ de păr răvăşit.

Din înălţimi curgea pe vale un vînt ascuţit care isca volburi în omăt şi tăia subţire la os. Cu toate astea nu m-am depărtat măcar un pas din preajma tractoriştilor brigăzii a doua, admirînd la ei hotărîrea cu care luptau să isprăvească reparaţia măcar cu o clipă înaintea brigăzii lui Kelemen Andrei cu care s-au întrecut pe toată perioada reparaţiilor.

— Trebuia, măi, să v-aduceţi de acasă bătrînii că singuri nu săltaţi de la ananghie, aruncă odată ironic Alex. Cîmpeanu către oamenii lui Kelemen care-şi jupuiau degetele curăţind ultimul motor.

— Vezi mai bine că-ţi strici nădragii, i-o întoarse furios tovarăşul Bărbat Iosif poreclit bătrînul — care nu-şi putea stăpîni obida ce i se adunase sub furca pieptului, la sfîrşitul anului trecut, cînd tînărul acesta smead şi deşirat fusese pomenit ca cel dintîi fruntaş dintre tractoriştii gospodăriei. Cică atunci ar fi strigat Bărbat Iosif că n-o mai sorbi tutun cîtă viaţă are pe pămînt, că din asta i se trage ponosul — el cînd fumează lîncezeşte cu brazda. Şi ca să-şi întărească vorbele şi-a izbit luleaua de lut, în văzul lumii, de călcîiul cizmei prefăcînd-o în cioburi. Bineînţeles că a doua zi cînd a apărut cu alta în mînă a mărturisit rîzînd că pe cea veche a spart-o fiindcă nu mai era nici de-o lege.

Zarva ciocanelor răsună acum cu mai multă străşnicie. Tinerii din amîndouă brigăzile s-au înfierbîntat, nu mai luau aminte de loc la puiul de ger care crestează migăloase flori de ghiaţă pe geamurile vagonului dormitor, unde contabila secţiei descurcă socoteli anevoioase, aşteptînd zadarnic ca utemista Baias Lucia, pontatoare alimentatoare a brigăzii a doua, să-i dea o mînă de ajutor. Baias Lucia a coborît în mijlocul băieţilor şi-i îndeamnă cu înflăcărare să zorească. Ghiceşte dinainte de ce scule are nevoie fiecare şi i le pune la îndemînă. Dar mai e şi ceva care strică. Fata suferă de o meteahnă: cînd nu cîntă, rîde şi glumeşte, ceea ce pe Cîmpeanu Alexandru îl supără nespus, fiindcă în ruptul capului nu înţelege cum poate cineva să turuie cînd munceşte.

— Măi, eu dacă eram ca tine, îi strigă el necăjit, n-ajungeam să îngrijesc tractorul ca să nu mai aibă acum nevoie de reparaţie. Nu s-ar fi ales din el nici o bucată de fier teafăr ca să-şi pună „bătrînul" Bărbat măsele.

— Nu spune vorbă grea că se înmoaie şi la urmă se plînge că i-am încurcat şi de-aia le-am luat-o iar înainte, îl sfătui Suciu pe Cîmpeanu, făcîndu-i cu ochiul, în timp ce se căznea să spele nişte şuruburi într-o tinichea cu gaz.

Utemiştii Barla Gavril, Bob Casian şi Socaci Iosif din brigada a patra lăsară ciocanele la pămînt şi priviră cu mustrare la Joiţa Nicolae „dintr-a doua" pe care şi-l ţineau ei de prieten şi care rîdea acum, apucîndu-se de şale.

— Aşa, te hlizeşti? Dar în primăvară cînd v-am luat-o înainte la însămînţat ţineai buza jimbată ca un iepure. Te faci c-ai uitat năduful de-atunci?

— Iac-aşa, tună Joiţa sec, parc-ar fi tuşit. Noi, frăţioare, v-am dat atunci steagul mai mult de milă. Chiar eu i-am zis tovarăşului Suciu: „să li-l lăsăm şi lor că s-ameţesc de grabă". Ştiam eu cine-mi sînteţi. Şi s-a văzut. La treieriş, aţi bîltîcîit în pleavă mai să vă înecaţi, pe cînd noi am mîntuit la secţia Dej în 6 zile şi cam tot în atîtea am scos şi comuna Nima fruntaşă pe raion.

Joiţa Nicolae nu caută mult să se potrivească celor trei flăcăi pe care-i iubeşte ca pe feciorii lui, dar cînd îl scot din sărite face să-i joace niţeluş în hăţuri ca pe mînzoci cînd le vine vremea să fie puşi între hulube.

— Măi ce odrasle-mi sînteţi, sfîrşi el mohorîndu-se dintr-o dată şi se aplecă să vîre injectoarele la locul lor.

Treaba sporeşte văzînd cu ochii. Brigada lui Kelemen ţine să isprăvească cea dintîi reparaţia ca apoi să pornească o roată de cazacioc în jurul tractoriştilor lui Suciu, fiindcă şi aceştia au săltat drăceşte pe lîngă ei, în toamnă, cînd, calculîndu-se economia de carburanţi, s-a dovedit că aveau cîţiva litri în plus.

Mărturisesc că cele ce urmează nu le spun ca să fac pe placul unora din cititori, ci mă ţin întocmai de adevăr. Aproape de prînz, utemistul Kelemen Andrei a dat glas cu tărie:

— Să poftească la noi tovarăşul Kiş Francisc.

Spre surprinderea tuturora, Baias Lucia a dat fuga şi s-a întors însoţită de şeful de atelier. Acesta şi-a netezit mustaţa îngălbenită de tutun, şi-a întrebat ca şi cum n-ar fi ştiut dinainte:

— Ce s-a întîmplat aici?

Kelemen Andrei care păstrează deprinderi din armată a raportat stînd smirnă:

— Brigada a patra e gata pentru primăvară.

— Păi nici nu se putea altfel, a completat Bărbat Iosif.

Am discutat multe în ziua aceea cu tovarăşul Suciu Ioan. Mi-a vorbit pe îndelete despre toate cîte fac viaţa unui tractorist rîvnită de mulţi tineri. A amintit şi despre cîştigul pe care-l au şi, dacă vreţi să ştiţi, mecanizatorii din brigada lui n-au luat niciodată mai puţin de o mie de lei. De asemenea, în toamnă au primit cîte cinci măji de grîu.

— Dar avem şi noi un necaz, a sfîrşit el. Tovarăşii din conducere ne cer pe toată durata campaniilor să îndeplinim planul. E bine. Dar nimeni nu se gîndeşte de a ne da şi nouă posibilitatea să ne distrăm într-un fel. S-ar cuveni s-avem la club cărţi şi şahuri. Ne-am simţi în stare să-njghebăm chiar şi o echipă de teatru. Nu ne-ar strica nici dansul. Conducerea se ocupă însă numai de producţie...

M-am despărţit de tractoriştii de la Gherla cu greu, ca de nişte prieteni vechi. Se pornise să ningă domol şi ei ne-au însoţit o bucată din drum, urmărind cu voioşie zborul leneş al fulgilor.

— Cale bună...

— Rămas bun.

FANUŞ NEAGU

Dalta și ciocanul

Cutia cu surprize

Așa cum se știe, ghiveciul este o mîncare foarte gustoasă care se prepară din tot felul de zarzavaturi. De aici, firește, și numele de ghiveci.

Zilele trecute am constatat însă că această rețetă pe care eu o știam, nu mai e valabilă, că s-a învechit cu totul. Acest lucru l-am aflat deschizînd o cutie de ghiveci preparat în luna septembrie 1954 la fabrica de conserve „Grivița". După ce am ridicat capacul am văzut un strat destul de gros de morcovi. Nu-i nimic, mi-am zis, mai la fund trebuie să fie și celelalte legume. Și într-adevăr după ce am scos stratul de morcovi am dat peste un strat la fel de gros de fasole țucără.

Dar mare mi-a fost dezamăgirea cînd am constatat că în toată această cutie de 1 kg. de așa-zis „ghiveci" nu era altceva decît fasole țucără și morcovi, iar la fund, drept consolare, o bucățică minusculă de pătlăgică vînătă.

Și astfel, deși credeam că vom avea la masă ghiveci, am mîncat ceva care nu era nici ghiveci, nici mîncare de morcovi, nici de fasole.

Aș vrea însă să știu un lucru. Aceasta este o rețetă nouă de preparare a ghiveciului? Sau tovarășii de la fabrica de conserve „Grivița" nu cunosc adevărata rețetă?

Dacă nu o cunosc, eu mă gîndeam că ar fi bine să-i trimit una cît mai amănunțită. Și eu sînt convinsă că acesta era motivul, pentru că nu pot crede că în septembrie cînd a fost preparat ghiveciul să nu se fi găsit roșii, ardei graș, mazăre, conopidă și alte legume care erau foarte frumos desenate în culori vii pe ambalaj, dar pe care zadarnic le-am căutat în cutie.

Este de dorit ca direcțiunea fabricii să urmărească cu atenție pentru ca să nu se mai prepare asemenea cutii cu... surprize, ca într-adevăr ceea ce se află în cutie să corespundă etichetei.

RODICA ȘERBAN

Chiaburi sabotori demascați

VIDRA (De la corespondentul nostru). Țăranii muncitori din comuna Colibași, regiunea București și-au predat în întregime cotele către stat, îndeplinindu-și cu dragoste această datorie patriotică.

Dar chiaburii Nicolae I. Stoian și Petre Gh. Ștefan n-au vrut să predea cotele datorate, jurînd „pe cuvînt de onoare" că nu au de unde. Chiaburul Nicolae Stoian avea însă opt glugi mari de coceni, ceea ce înseamnă că era cu neputință ca de pe întreaga suprafață cultivată cu porumb să fi recoltat numai 2.000 kg. atît cît declara el. Ca el și chiaburul Petre Gh. Ștefan a încercat să inducă în eroare organele de control, tînguindu-se că nu mai are nici măcar un bob de porumb pentru el, dar să mai dea și la cotă.

Utemiștii Manu Gheorghe, Buzică Maria și alții, care făceau parte din echipele sfatului popular pentru strîngerea cotelor, nu i-au crezut însă de loc. Ei au găsit o cantitate de 4.500 kg. porumb ce era ascunsă de către cei doi chiaburi.

Cei doi chiaburi au fost demascați în fața țăranilor muncitori din comună ca sabotori ai îndeplinirii planului de colectări, iar întreaga cantitate de porumb a fost transportată la baza de recepție și predată în contul cotelor obligatorii pe care cei doi chiaburi le datorau statului.

Cronica filmului

„Poveste despre tractorul nostru"

„Poveste despre tractorul nostru" — noul film documentar romînesc creat de studioul „Al. Sahia" (scenariu: Filip Cerbu și Mirel Ilieșiu; regia: Mirel Ilieșiu) — înfățișează eforturile clasei muncitoare, călăuzită de partid, pentru a construi baza tehnică înaintată necesară transformării socialiste a agriculturii noastre. Istorisind drumul făuririi primelor tractoare în țara noastră, reconstituind momente esențiale din istoria Uzinei de tractoare „Ernst Thälmann" din orașul Stalin, ca și din istoria gospodăriei colective din Hărman (regiunea Stalin), filmul redă într-o acțiune unitară, închegată, imaginea sprijinului dat de muncitori truditorilor de pe ogoarele patriei.

Celor care vor dori să afle peste ani in ce condiții s-a construit primul tractor romînesc, filmul de față — realizare meritorie a unor tineri creatori — le va oferi un răspuns în mare parte edificator. Ei vor vedea cum s-a ridicat din molozul și dărîmăturile fabricii de avioane I.A.R. o mîndră uzină de tractoare, mereu mai modern utilată, cum rînd pe rînd au ieșit pe poarta uzinei tractoarele purtînd numerele de ordine: 1000, 2000, ...5000 ș.a.m.d., îndeplinindu-se și depășindu-se apoi sarcina trasată de partid la Conferința Națională din 1945, cum pe măsură ce muncitorii ajutau frățește satul cu noi și noi mașini moderne, producătorii agricoli mici și mijlocii se strîngeau tot mai mulți laolaltă, unindu-și pămînturile și pășind pe făgașul marii agriculturi socialiste.

Filmul constituie mai ales o izbutită cronică cinematografică a zilelor noastre, în care tractorul apare drept simbol al cimentării alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare. Aceasta, realizatorii au rezolvat-o nu numai prin urmărirea pe două planuri a uzinei de tractoare și a colectivei din Hărman, nu numai prin înfățișarea — mai palidă e drept — a relațiilor dintre oamenii acestor două unități socialiste, ci și prin redarea în ansamblu a consecințelor binefăcătoare ale introducerii mecanizării în agricultură. Așa de pildă, imaginile belșugului recoltei din gospodăriile colective — filmate într-o scurtă trecere în revistă în maniera jurnalului de actualități — vorbesc despre creșterea producției la hectar, datorită lucrării pămîntului cu mașinile trimise de muncitori. Se subliniază astfel încă odată, ca o trăsătură fundamentală a vieții noi din patria noastră, importanța legăturii frățești între oraș și sat, sudarea unității celor ce muncesc în fabrici și pe ogoare. Spunînd la o consfătuire organizată în comuna Hărman că „povestea tractorului nostru e chiar povestea dezvoltării țării noastre în acești ani", colectivistul Ilie Bogdan avea în vedere tocmai acest merit important al filmului.

Dar dacă urmașii ar afla numai atît din film, neîndoielnic că aceasta nu le-ar fi de ajuns pentru a-și face o ideie despre clocotul vremii noastre. Filmul reușește însă în bună măsură să evidențieze lupta de clasă purtată în jurul construirii primelor noastre tractoare, să arate limpede cine erau cei care aveau interesul să nu se nască tractorul romînesc, cine erau cei care clevetind și defăimînd la tot pasul puterea populară, declarau cu prostească trufie că-s gata să se arunce înaintea primului tractor fabricat în Romînia. Iată-i pe ecran apar tăieturi din fițuica reacționară manistă „Dreptatea" — ziar care urla despre un pretins „eșec" în construirea tractoarelor. Iată-i: turbați de furie, cîțiva dulăi latră zadarnic spre tractoarele pornite către sate. În această parte a filmului — in care apar metafore cinematografice expresive ca cea amintită mai sus — se vădește cîtă putere de convingere poate căpăta documentarul atunci cînd autorii folosesc cu ingeniozitate posibilitățile proprii artei cinematografice de a reda ideile în imagini lapidare, care vorbesc de la sine.

Muncitorii și colectiviștii care au discutat pe marginea filmului prezentat la Orașul Stalin și Hărman, au obiectat însă pe bună dreptate realizatorilor că nu se reflectă în film și uneltirile urzite de dușmanii înrăiți ai poporului pentru a sabota construirea primelor tractoare, pentru a le opri să lucreze pe cîmpiile patriei.

O problemă cheie, încă nedezlegată întru totul de creatorii filmelor noastre documentare, este aceea a înfățișării expresive, în împrejurări semnificative, a chipurilor oamenilor noi, constructori ai socialismului. Depășind superficialitatea și artificialitatea cu care erau redați oamenii în filmul despre Valea Bistriței, „Poveste despre tractorul nostru" nu se ridică totuși la înălțimea cerințelor. Și desigur că în primul rînd pe oamenii zilelor noastre, pe constructorii și mînuitorii celor dintîi tractoare romînești, vor dori să-i cunoască din acest film urmașii. Ori, din memoria spectatorilor se șterg curînd cele mai multe chipuri întîlnite în film, chiar și asemenea figuri interesante ca maistrul inovator Afanase Palu, ca oțelarul Ionașcu Eliad cu feciorii săi dăruiți uzinei, ca țăranul muncitor Gheorghe Munteanu. Aceasta pentru că filmul vorbește mai mult despre tractor decît despre constructorii săi, decît despre colectiviștii care se bucură de avantajele mecanizării agriculturii, pentru că oamenii sînt prezentați oarecum din afară, neintegrați organic în țesătura filmului. E grăitor în acest sens felul convențional în care filmul ni-i arată pe harnicii membri ai familiei Ionașcu — tatăl și cei patru fii — care apar mai curînd drept o „curiozitate" a uzinei într-o suită de imagini despre mașinile și utilajele noi „mînuite de oameni noi", decît ca elemente tipice aflate în primele rînduri ale constructorilor de tractoare, pe care să-i urmărim în întregul proces complicat de făurire a tractoarelor, de dezvoltare a uzinei.

Totuși, se cuvine să fie menționate ca promițătoare începuturi pe linia reliefării figurilor de oameni — nu expozitiv, ca un adaos, ci în logica dezvoltării acțiunii — atît încercarea de a reda unitatea de voință și energia nesecată a muncitorilor, în frunte cu comuniștii, atunci cînd pentru a îndeplini planul anual ei au lucrat pînă în dimineața Anului Nou, cît și episodul de mică întindere, în care e prins mecanizatorul Gheorghe Bălașa. Acesta, fost montor în uzină, a plecat la sate la chemarea partidului; filmul ni-l prezintă într-un moment de tensiune cînd face totul pentru a pune la punct o defecțiune a tractorului, cu ajutorul căruia țăranii muncitori trebuie să-și treiere a doua zi grînele. S-ar fi cerut însă ca astfel de exemple să fie mai numeroase în film. Atunci și finalul inspirat ar fi încununat pe deplin întreaga desfășurare a „Poveștii despre tractorul nostru". Oricum, simbolica imagine a uriașei pîini albe pe care președintele colectivei din Hărman o împarte prietenilor veniți la sărbătoarea recoltei — colectiviști, constructori de tractoare și tractoriști — are puterea de a da o concluzie filmului, sugerînd legarea tot mai strînsă a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare. „Împreună muncesc pentru pîine, să se bucure împreună de ea" — sună emoționant ultimele cuvinte ale comentariului.

Și despre acestea toate vor afla urmașii...

ANA MIHĂILESCU

Insigna de fruntaș în comerț

La unitatea nr. 37 a O.C.L. „Produse industriale" e zarvă mare. Au sosit mărfuri noi și vitrina trebuie din nou amenajată. Cu pricepere și gust artistic tovarășul Stan Țenea, gestionarul magazinului și în același timp responsabilul brigăzii de bună deservire — așează pînzeturile în vitrină. Stofele și pînzeturile sînt etalate pe sorturi, calități și culori, iar la sectorul de încălțăminte, cele mai frumoase modele sînt expuse cu un deosebit simț estetic.

Iată-l după aceea ajutînd celor care rînduiesc marfa în rafturi. Au prins în dreptul fiecăreia etichete pe care stau scrise prețurile.

Astfel, cu voie bună totul se face mai ușor, mai bine. De-acum pot sosi și cumpărătorii.

Tovarășul Țenea își mai aruncă odată privirile în jur, mai îndreaptă ici colo cîte ceva, atrage atenția unui membru al brigăzii să fie mai politicos cu cumpărătorii, altuia să fie mai sprinten. El însuși prin conduita sa este un exemplu de comportare corectă față de cumpărători.

Forfota și voia bună domnește în acest magazin și în orele mai aglomerate. Cu promptitudine, conștiinciozitate și înțelegere, vînzătorii deservesc cumpărătorii. Nici unul dintre ei nu-și pierde răbdarea.

Tovarășul Țenea este peste tot și își notează în carnetul său observațiile: „Azi unele mărfuri au fost mai căutate, trebuie să mai comandăm. Din altele n-avem de loc. Va trebui să le aducem..."

Așa îl cunosc toți tovarășii de muncă și chiar mulți dintre cumpărători pe tovarășul Țenea, gestionarul magazinului. Veșnic vesel, harnic, conștiincios și cinstit. Așa îl cunosc și tovarășii din conducerea O.C.L. Craiova și de la secția comercială a Sfatului popular regional, care nu de mult, pentru toate aceste merite, i-au înmînat insigna de lucrător fruntaș în comerțul de stat.

Corespondent
ION M. RIZOIU

Cărți noi

V. I. LENIN: Opere vol. 27.
616 pag. 7,50 lei

★

WALDECK ROCHET: Drumul spre eliberarea țărănimii franceze.
280 pag. 4,35 lei

RUGGERO GRIECO: Luptele pentru pămînt.
240 pag. 4,60 lei

JAMES S. ALLEN: Imperialismul atomic.
336 pag 9,40 lei

B. KEDROV: Despre lucrarea lui F. Engels „Dialectica Naturii".
84 pag. 1,50 lei

S. BRUCAN: Noua situație pe arena internațională. Colecția „Probleme actuale ale situației internaționale".
40 pag. 50 bani

A. DUMITRAȘCU — E. LÖB: Valorificarea rezervelor interne ale întreprinderilor (Din experiența Comitetului de partid de la fabrica de țesături „Proletarul"-Bacău). Colecția „Din experiența muncii de partid".
56 pag. 90 bani

CORNELIU RĂDULESCU: În slujba poporului.

Pagini din lupta partidului.
60 pag. 90 bani

— Vigilența, pavăză a cuceririlor revoluționare ale poporului nostru.
32 pag. 40 bani

— Rezolvarea problemei naționale în Republica Populară Romînă de către Partidul Muncitoresc Romîn. Colecția „În ajutorul propagandistului".
40 pag. 60 bani

— Calendarul țărănimii muncitoare — 1955.
256 pag. 10 lei

Figuri de luptători ai mișcării muncitorești din țara noastră

Un neînfricat luptător comunist

La cîteva zile după istorica victorie a Armatelor Sovietice la Stalingrad, cînd bestiile fasciste turbau de furie neputincioasă, iar milioane de oameni ce stăteau sub jugul ocupanților hitleriști, vedeau apropiindu-se ziua eliberării, pe poligonul de la Cringul lui Bot era executat Petre Gheorghe, luptător de frunte al mișcării muncitorești din țara noastră.

În timp ce plutonul de execuție făcea ultimele pregătiri, cu o voce dîrză, neînfricată în fața morții, comunistul Petre Gheorghe striga din toate puterile: *„Trăiască Partidul Comunist din Romînia!" „Moarte hitleriștilor cotropitori!", „Trăiască Romînia liberă!"* Salva de foc a curmat însă cuvintele neînfricatului luptător, fiu al partidului comuniștilor din Romînia.

★

Fiu al unor muncitori din Bazargic, Petre Gheorghe cunoaște din fragedă copilărie mizeria, foametea, lipsa mijloacelor pentru învățătură. La școală deși a început să meargă tîrziu învăța cu multă, multă sîrguință. În vreme ce guvernul burghezo-moșieresc vorbea cu emfază despre *„trezirea neamului la cultură"*, Petre Gheorghe vindea ziare pe străzi după orele de școală, iar noaptea la lumina opaițului sorbea slovele cărților. După învingerea multor greutăți el reușește să termine 4 clase de liceu. Tatăl său murise. Deveni singurul sprijin al familiei. Petre Gheorghe este nevoit să-și întrerupă școala și să intre ucenic la un atelier de tîmplărie. Zi de zi viața sa devine tot mai grea. Intrat ca zidar la o întreprindere de construcții, tînărul Petre Gheorghe vine în contact cu mișcarea muncitorească. Muncitorii mai vîrstnici îndrăgeau deosebit de mult pe tînărul acesta serios cu ochii negri, pătrunzători, atît de dornic de învățătură. L-au invitat să participe la cercurile marxiste. Sub influența mărețelor idei ale ideologiei marxist-leniniste, tînărul Petre Gheorghe începe să-și dea seama că robia nu e veșnică, că lanțurile pot fi frînte, că nu departe de Romînia, în Țara Sovietelor, oamenii muncii au pornit pe drumul construcției unei vieți noi, unei vieți fericite. Zi de zi tînărul Petre Gheorghe se simte tot mai legat de mișcarea muncitorească. Curînd, devine unul din cei mai înflăcărați luptători ai organizației revoluționare dobrogene (D.R.O.), organizație care sub conducerea partidului comunist lupta pentru sfărîmarea jugului care apăsa din greu asupra oamenilor muncii din Dobrogea, lupta pentru cucerirea de drepturi egale pentru minoritățile naționale din țara noastră.

În 1928, Petre Gheorghe devine membru al Uniunii Tineretului Comunist. De aci înainte viața utecistului Petre Gheorghe este strîns împletită cu mișcarea revoluționară din țara noastră; el își dăruiește toate forțele luptei pentru eliberarea clasei muncitoare.

Oriunde muncește sau activează utecistul Petre Gheorghe își cîștigă dragostea tovarășilor, sădește în inimile lor mărețele idei ale eliberării clasei muncitoare, ridică noi și noi cadre de luptători revoluționari. Arestat de cîteva ori i se intentează diferite procese. Întotdeauna utecistul Petre Gheorghe transformă banca acuzaților într-o tribună de luptă, de demascare a racilelor crudei orînduiri burghezo-moșierești. După prima eliberare din închisoare în 1932, Petre Gheorghe devine membru al C.C. al U.T.C. Partidul îl trimite în Moldova pentru reorganizarea comitetului regional al U.T.C. și al comitetului local din Iași al Uniunii Tineretului Comunist.

Petre Gheorghe își desfășoară activitatea în anii în care partidul comunist, refăcîndu-și unitatea de luptă, ia în mîinile sale conducerea marilor lupte muncitorești din perioada crizei economice.

Partidul comuniștilor din Romînia chema masele muncitoare înfometate de pe urma groaznicei crize economice să se unească și să se ridice la luptă pentru pîine, pace și libertate, împotriva înrobirii economice a țării, trusturilor imperialiste, împotriva transformării Romîniei într-un cap de pod al războiului antisovietic.

În primele rînduri ale luptei se aflau muncitorii ceferiști de la Grivița, în frunte cu tov. Gh. Gheorghiu-Dej. La Iași, mișcarea muncitorilor ceferiști este condusă de înflăcăratul luptător comunist Ilie Pintilie. Aici își desfășoară activitatea și Petre Gheorghe. El organizează pichetele de grevă, întărește legăturile dintre muncitorii din Iași și cei din Bacău și Buhuși. Paralel cu această muncă el organizează raionala Bacău a Uniunii Tineretului Comunist, organizînd totodată o serie de acțiuni de solidarizare a țărănimii sărace din satele din jurul Bacăului cu muncitorii greviști.

Dar, într-una din nopțile de la sfîrșitul lui decembrie 1934, zbirii poliției reușesc să pună mîna pe el. Încep torturile, schingiuirile. În fața zbirilor siguranței Petre Gheorghe se poartă ca un adevărat comunist. După 6 luni de închisoare reîncepe aceeași luptă de la început.

Secretar al C.C. al U.T.C. el desfășoară o largă activitate pentru organizarea și îndrumarea tineretului.

În anul 1941 cînd sîngeroasa dictatură fascistă a lui Antonescu sprijinită de regele Mihai, de Maniu și Brătianu, împinge Romînia în criminalul război antisovietic, Petre Gheorghe, conducătorul organizației județene Ilfov al P.C.R., cheamă cu înflăcărare pe toți patrioții să lupte cu arma în mînă împotriva mașinii de război fasciste, să saboteze producția de război, transporturile de muniții.

Copoii Siguranței sînt asmuțiți împotriva lui. Siguranța și Gestapoul îi dau de urmă. La 14 mai 1942 este arestat. 56 zile s-au chinuit cei mai de seamă „specialiști" ai Siguranței și Gestapoului să-i smulgă un cuvînt, o adresă, un nume. Zadarnic. Comunistul Petre Gheorghe nu-și trădează tovarășii. La 6 august, cu dosarul alb fără nici o declarație, fără apărător este trimis la Ploești. Aici începe o nouă mascaradă judiciară.

— *Pe noi puteți să ne condamnați, dar asta nu vă ajută la nimic* — a spus între altele în cele 5 minute cît i s-a dat voie să vorbească — *căci forțele uriașe ale Armatei Sovietice, care au pornit de la Stalingrad, nu se vor opri pînă cînd nu vor elibera teritoriile sovietice și ale țărilor cotropite de fasciști, nu se vor opri pînă cînd nu vor nimici fiara hitleristă...*

Sentința a fost scurtă... Condamnarea la moarte...

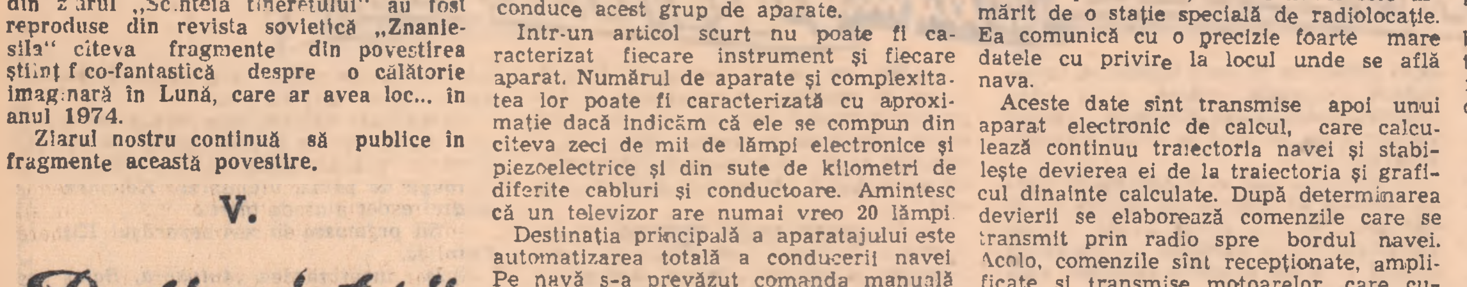
★

Neînfricatul luptător Petre Gheorghe și-a dăruit viața pentru libertatea și fericirea poporului nostru înainte numai cu 18 luni de a veni luminoasa zi de 23 August 1944, cînd patria noastră a fost eliberată de sub jugul fascist de către glorioasele Armate Sovietice.

Poporul nostru păstrează vie amintirea eroilor și martirilor clasei muncitoare care și-au dat viața pentru libertatea și fericirea poporului.

Pilda lui Petre Gheorghe, neînfricatul luptător comunist pentru fericirea poporului, însuflețește azi milioanele de tineri din țara noastră în uriașa bătălie pentru construirea socialismului, pentru înfăptuirea mărețelor visuri pentru care și-au dat viața cei mai buni fii ai poporului nostru.

IOSIF SAVA



In numerele 1786, 1789, 1792 și 1794 din ziarul „Scînteia tineretului" au fost reproduse din revista sovietică „Znanie-sila" cîteva fragmente din povestirea științifico-fantastică despre o călătorie imaginară în Lună, care ar avea loc... în anul 1974.

Ziarul nostru continuă să publice în fragmente această povestire.

V.

Radio-ajutorii

de inginer R. VINOGRADOV
constructorul sistemului de radiotelecomandă, pilotul terestru al navei „Luna-1"

Voi începe cu cifrele.

Cu 20 de ani în urmă, cînd am terminat Institutul, aviația lua cu asalt bariera sonică. Vitezele record ale avioanelor ajungeau la 1.100—1.200 kilometri pe oră. Încă de pe atunci conducerea avioanelor cerea o mare încordare și rezistență, cu toate că avionul zbura „numai" cu 300 metri pe secundă.

Viteza maximă a navei „Luna-1" — circa 38.000 kilometri pe oră, este de 30 ori mai mare decît viteza sunetului. Să presupunem că în față se află un obstacol. Cît timp este necesar pentru a-l observa, a chibzui, a întinde mîna, a apăsa butonul, a coti nava? Să presupunem — un sfert de secundă. In acest timp, nava zboară aproape trei kilometri. Aici nu este suficientă vederea omului, percepția sa, capacitatea sa de a aprecia circumstanțele. Omul gîndește prea încet și se mișcă prea încet pentru a comanda nava cosmică. El are nevoie de un ajutor mai abil. Asemenea ajutori — numeroși și credincioși — vor însoți pe oameni în spațiul cosmic; dispozitive, aparate și instrumente radiotehnice și electrotehnice care funcționează automat și se autocontrolează. Pe navă se va afla numai o mică parte dintre ele, cele mai ușoare și cele mai mici ca dimensiuni. Cea mai mare parte dintre ele se va afla pe Pămînt, în apropierea instalației de decolare. Eu voi conduce acest grup de aparate.

Intr-un articol scurt nu poate fi caracterizat fiecare instrument și fiecare aparat. Numărul de aparate și complexitatea lor poate fi caracterizată cu aproximație dacă indicăm că ele se compun din cîteva zeci de mii de lămpi electronice și piezoelectrice și din sute de kilometri de diferite cabluri și conductoare. Amintesc că un televizor are numai vreo 20 lămpi.

Destinația principală a aparatajului este automatizarea totală a conducerii navei. Pe navă s-a prevăzut comanda manuală de rezervă, care poate fi folosită de echipaj, dacă se defectează aparatajul terestru și de bord. Practic, însă, aceasta este aproape imposibil deoarece pe bord se află două garnituri de aparate care se înlocuiesc automat, iar pe Pămînt sînt în funcțiune trei garnituri de aparate.

Rotația Pămîntului ne creează dificultăți suplimentare. Undele radiofonice nu trec prin globul pămîntesc și cînd racheta se va afla dincolo de orizont nu vom putea comanda zborul ei. De aceea era necesar de a crea o a doua stație de comandă în partea opusă a globului pămîntesc — pe țărmul Mării Behring. Această stație din Orientul Îndepărtat precum și stația noastră — din Caucaz — vor comanda succesiv nava cosmică.

Decolarea navei și ajungerea la viteza cosmică se realizează în mod automat. Comandantul navei are numai o singură funcție: după ce a verificat dacă echipajul este gata și nava este în bună stare, el trebuie să apese butonul, dînd astfel comanda electrică numeroaselor aparate automate. Precum vedeți, eforturile mușchiulare sînt aici infime. Omul are rolul unui dirijor într-o orchestră de aparate electrice și de radio bine acordate. Ca și un dirijor, înainte de a ridica bagheta el trebuie să studieze, să acorde, să încerce fiecare instrument din această orchestră automată.

Așa dar, s-a apăsat butonul. A fost pusă în funcțiune munca concentrată a unui numeros colectiv de oameni de știință, ingineri, muncitori și nava a fost trimisă în primul zbor spre Lună.

Iată că nava a căpătat viteza necesară, motorul a fost oprit și începe zborul liber. De pe Pămînt, zborul navei este urmărit de o stație specială de radiolocație. Ea comunică cu o precizie foarte mare datele cu privire la locul unde se află nava.

Aceste date sînt transmise apoi unui aparat electronic de calcul, care calculează continuu traiectoria navei și stabilește devierea ei de la traiectoria și graficul dinainte calculate. După determinarea devierii se elaborează comenzile care se transmit prin radio spre bordul navei. Acolo, comenzile sînt recepționate, amplificate și transmise motoarelor, care cuplează și decuplează motoarele de egalizare, montate la capetele aripilor rachetei.

Pentru a evita ciocnirile periculoase cu meteoriți am construit o stație de radiolocație specială pe bordul navei. Radiolocatoarele montate pe corpul navei comunică din timp apropierea particulelor meteoritice, direcția și viteza lor de zbor. Dacă există pericolul unei ciocniri, automatele emit semnale electrice după datele acestor radiolocatoare, semnalele electrice sînt transmise motoarelor de pe aripi, care schimbă direcția de zbor. Toate acestea se execută în fracțiuni de secundă.

O etapă foarte importantă este aterizarea navei pe suprafața Lunei. In acest timp intră în funcțiune un aparataj suplimentar foarte complicat pe bordul navei și pe Pămînt, care a fost denumit de noi „Altimetru cu raze". Cu ajutorul său se determină fără întrerupere distanța între navă și suprafața Lunei și se efectuează aterizarea pe Lună.



Operatorul stației terestre de comandă observă decolarea rachetei.

Patru oameni sovietici vor zbura la o depărtare de sute de mii de kilometri de patrie. Ei nu vor fi însă singuri în spațiul interplanetar. Radioul va face legătura lor cu Pămîntul. Pe navă sînt instalate un radiotelefon și un aparat pentru transmiterea imaginilor. Pe unele frecvențe vor fi transmise de la stația terestră semnale mecanismelor navei, pe alte frecvențe — semnale de la navă spre Pămînt. Un canal special radio este rezervat medicilor. Ei vor observa fără întrerupere starea călătorilor și vor primi date cu privire la starea sănătății lor cu ajutorul micilor aparate prevăzute în costumele de scafandru și fixate de corpul călătorilor. Dacă vor avea loc unele evenimente neprevăzute care vor influența asupra stării sănătății echipajului, medicii de pe Pămînt vor ține un consiliu și vor transmite prin radio prescripțiile medicale necesare.

E greu să vorbești despre toate. Trebuie menționat numai că tehnica și radiotehnica asigură succesul zborului în așa fel încît reușita sa nu trebuie pusă la îndoială.

Motorul atomic

de inginer-constructor V. KRASAVIN

Pe nava „Luna-1" este montat un motor cu reacție atomic. Marea energie tăinuită în nucleele minuscule ale atomilor va duce oamenii de știință sovietici în spațiile interplanetare.

A fost necesar să depunem mari eforturi pentru a micșora greutatea și dimensiunile motorului nostru. Drept rezultat, greutatea sa este de numai cîteva tone, diametrul său — circa un metru și jumătate. Motorul nostru cu reacție atomic este cu mult mai mic decît o locomotivă, însă incomparabil mai puternic.

In motoarele cu reacție obișnuite, (neatomice) există o cameră de ardere și un orificiu pentru ieșirea gazelor — ajutajul. In camera de ardere are loc reacția chimică și combustibilul, de exemplu, benzina sau alcoolul, se transformă în gaze care ies cu viteză mare din ajutaj. Din acest motiv, racheta zboară în sensul opus cu atît mai repede cu cît masa ei este mai mică, cu cît masa gazelor evacuate este mai mare și cu cît viteza lor este mai mare.

In motorul nostru cu reacție atomic, există de asemenea o „cameră de ardere". Ea se numește reactor: în ea se produce reacția nucleară. Aici se introduce din rezervoare o soluție a uneia din sărurile uraniului-235. Rezervoarele sînt construite în așa fel încît reacția nucleară nu se poate dezvolta în fiecare din ele. Cînd însă uraniul intră în reactor în același timp din mai multe rezervoare și se amestecă mai multe doze, începe o reacție în lanț, adică o dezintegrare continuă a nucleelor de uraniu. In decursul reacției nucleare se dezvoltă o temperatură de cca. 4000 grade. Substanțele cele mai greu fuzibile cunoscute acum 20 ani, nu suportă o asemenea temperatură; la această temperatură se topește wolframul, osmiul și grafitul. Motorul nostru este construit din materiale refractare noi.

Căldura cazanului atomic se folosește pentru încălzirea substanțelor de lucru. Un exemplu de substanță de lucru este apa dintr-o locomotivă. În focarul locomotivei arde cărbune, pe seama căldurii degajată de acesta, apa se încălzește și se transformă în aburi, care pun în mișcare mașina. În „focarul" nostru atomic „arde" uraniul. Datorită energiei acestuia se încălzește substanța de lucru, care în cazul nostru este tot apa. La temperatura de 4000 grade, apa se descompune în hidrogen și oxigen și gazele fierbinți care luminează orbitor, ies din rachetă cu o viteză de circa 10 kilometri pe secundă.

O astfel de viteză de scurgere nu se poate obține la nici un fel de reacție chimică. Acolo recordul de viteză este de 4-5 kilometri pe secundă. Prin urmare, numai combinarea combustibilului atomic cu substanța de lucru ne permite să efectuăm un zbor interplanetar cu două decolări și două aterizări.

Combustibilul atomic este un combustibil ideal. El permite să se obțină o temperatură extraordinar de mare numai cu condiția ca pereții reactorului să reziste la această temperatură. Un kilogram de uraniu dă de 1 milion de ori mai multă căldură decît un kilogram de benzină. De aceea „Luna-1" necesită foarte puțin combustibil nuclear — mai puțin de o tonă. Din păcate, pentru o tonă de soluție de uraniu trebuie să se transporte 600 tone substanță de lucru. De fapt, noi transportăm spre Lună un fel de cisternă enormă cu apă, de pereții căreia s-au prins patru călători cu aparataj. Ar fi ispititor să se renunțe la substanța de lucru. Teoretic acest lucru este posibil. Se poate imagina un motor unde în loc de gaze să iasă prin ajutaj fragmente de nuclee. Viteza de „scurgere" a acestor fragmente poate să ajungă la zeci de kilometri pe secundă. Dar în acest caz s-ar dezvolta o temperatură de milioane de grade, căreia nu-i putem face față. Afară de aceasta, fragmentele nucleare ar zbura în toate părțile și noi nu putem să le dirijăm spre ajutaj. Dacă cîndva oamenii de știință vor învinge aceste dificultăți, veți citi despre nave care zboară nu spre Lună, ci spre stelele învecinate, spre alte sisteme planetare.



Schema navei interplanetare „Luna 1".
1. Cabina călătorilor; 2. Antena; 3. Ecluză pentru eșirea din cabină; 4. Motoarele pentru viraj; 5. Rezervoarele de combustibil; 6. Motorul atomic; 7. Stabilizatoare; 8. Cîrma; 9. Cîrma cu gaze; 10. Invelișul aerodinamic al antenei; 11. Suport telescopic; 12. Papuc de reazim.

Nava interplanetară, ca și oricare altă navă, are nevoie de o cîrmă. Principiul funcționării mecanismelor de cîrmă a fost propus încă de Țiolkovski. Dacă este necesar să se schimbe poziția navei în timpul zborului, adică să se întoarcă nava în jurul centrului de greutate (de exemplu, la aterizarea pe Lună) călătorii apasă pe un buton, acesta pornește un mic electromotor, care rotește un disc masiv. Nava „Luna-1" începe să se rotească în partea opusă. Aceasta este o proprietate a corpurilor asupra cărora nu acționează forțe exterioare. Din aceeași cauză se învîrtește roata în sensul opus celui în care aleargă o veveriță pe această roată.

In cazul cînd călătorii ar începe să alerge în jurul „camerei" lor, în sensul acelor de ceasornic, întreaga navă ar începe să se rotească încet în sensul opus acelor de ceasornic.

Pentru a schimba direcția de zbor, nava este prevăzută cu o cîrmă refractară, greu fuzibilă. Ea este dispusă în jetul de gaze de la coada navei și poate să devieze jetul într-o parte. In acest caz, întreaga rachetă se înclină în direcția opusă. Bineînțeles această cîrmă poate fi folosită numai atunci cînd motorul este în funcțiune, adică la decolare și aterizare. In tot restul timpului „Luna-1" se va întoarce cu ajutorul unor motoare suplimentare montate pe aripile ei. Pe rachetă mai este montat motorul generatorului, care furnizează energia electrică tuturor cîrmelor, mecanismelor de comandă și aparatelor.

(Va urma)

„ACTE“ LA DOSAR

Scrisoare deschisă adresată unor „educatori“

Sînt cîteva zile de atunci. Ne-a sosit printre alte scrisori și un plic mare, galben, sigilat. Bănuiam ce-i în el: un răspuns la o sezisare a ziarului. Sîntem obișnuiți cu astfel de plicuri.

Într-adevăr în plic, un răspuns.

Dar ce-i asta? Un dosar în toată regula. Cu multe pagini numerotate, șnuruite, cu declarații și iar declarații. Cu opis și număr de înregistrare: 544. Era chiar dosarul trimis de dumneavoastră. Cuprindea 14 file. Copii, certificate pentru conformitate, cu semnătura proprie a tovarășului director Marineanu și cu ștampila școlii.

Ne-am uitat din nou la plic. Nu! Nu era nici o greșeală Destinatarul era redacția noastră Expeditorul: Școala medie de 10 ani băieți nr 3-Tîrgoviște.

Despre această școală s-a scris nu de mult în ziarul nostru Mai exact în ziua de 11 ianuarie 1955. Erați în el crit cați. Chiar dumneavoastră, tovarășe director adjunct Stelian Predoiu. Și dumneavoastră, tovarășe administrator Ștefan Marin. Vă mai aduceți aminte?

Cu siguranță că n-ați uitat ziua aceea. Cînd ați citit articolul, în care vi se arăta ceea ce credeați pînă atunci că știu foarte puțini, ați fost așa cum v-ați exprimat ulterior, complet zguduiți.

Așa dar, v-ați spus, acum vor ști cu toții și elevi, și părinți, și o țară întreagă, că Marin Ștefan, administrator al școlii, în loc să vegheze la o cît mai bună gospodărire a școlii face instrucție cu elevii, dîndu-i afară de la masă cu sau fără motiv. că în loc să se îngrijească pentru ca mîncarea elevilor să fie din ce în ce mai consistentă, ospătează diverși inspectori din rațiile elevilor. Și de asemenea, dumneata Ștefan Predoiu, director adjunct al școlii, ai fost zguduit. Iată, că va deveni public — ți-ai zis — „faptul că închid ochii la tot ce face administratorul, că folosesc personalul de serviciu și căruța școlii pentru interesele personale că...“ se cunosc atîtea și atîtea lucruri care nu fac de loc cinste unui director adjunct care dorește să fie considerat drept un om integru.

Dar această „zguduire“ n-a durat mult. Curînd ați reintrat la normal și ați început să strîngeți date, să scrițí, să terorizați, să înscenați. Așa s-a născut dosarul 544 Cel cu 14 file, așa cum s-a mai spus. Să-l luăm filă cu filă. În frunte, declarația directorului adjunct Stelian Predoiu, în care se arăta că nimic nu este adevărat în articolul din ziar, calificat în dosar drept calomnios, și în care se arunca întreaga vină pe corespondenții care au scris ziarului: Enache Gheorghe și Neguț Constantin. Și în toată declarația nici un cuvințel autocritic. De la început și pînă la ultima frază scrisă nu sînteți de acord cu nici o lipsă. Și același leitmotiv în filele 2 și 3, ale tovarășului administrator Ștefan Marin, în care se aruncă cu tot noroiul Tîrgoviștei tot în Enache Gheorghe și Neguț Constantin, corespondenți care au avut „curajul“, de necalificat după dumneavoastră, de a vă prezenta așa cum sînteți. Ați crezut că astfel noi, primind dosarul nu vom mai crede cele scrise de corespondenți — și că vă vom crede. Dar raționamentul dumneavoastră nu s-a oprit aici. Și ce v-ați mai spus: ne cereți să ne facem autocritica. Asta ar însemna să recunoaștem drept juste cele scrise în articol. Vă vedem parcă cum vă scuturați ca de un fior la acest gînd. „Cum să recunoaștem! Și prestigiul nostru“? Da, da! Aici e buba! Cum rămîne cu prestigiul... Și pentru repararea prestigiului pe care l-ați considerat în urma articolului crunt jignit ați scris negru pe alb:

...„Vă rugăm ca în termen de 10 zile, lucru de altfel cerut de toți tovarășii calomniați, să retractați cele scrise pentru a restabili autoritatea și prestigiul tovarășilor sus menționați“. Și ca să fiți mai siguri de retractare ați mers mai departe scriind următoarea amenințare la adresa ziarului:

„În caz contrariu. toți tovarășii menționați în articolul dumneavoastră vor înainta acțiune în justiție cerînd daune materiale și morale pentru restabilirea prestigiului“. Iarăși prestigiul... Ce lucru mare și prestigiul ăsta! Și ce nu face omul pentru a și-l păstra! Parcă vă văd: „Trebuie să ne păstrăm prestigiul“ ați spus și pentru asta...

Și pentru asta ați alăturat... „spre convingere — cum vă exprimați — declarațiile în copie a celor în drept pentru restabilirea adevărului“.

Ați trimis apoi dosarul.

Și, parcă vă văd din nou, liniștiți, în așteptarea știrii ce trebuia să vină, a retractării, în care se spune că tovarășul director adjunct și tovarășul administrator sînt niște îngeri nevinovați, că dacă sînt necesari. în fine, niște vinovați, apoi aceștia sînt doar cei doi corespondenți care au sezisat cazul ziarului, și la nevoie chiar și unii elevi, oricine, afară de dumneavoastră.

Numai că tot pentru restabilirea adevărului unii dintre declaranții ce figurau în dosar, ne-au trimis scrisori, sau ca să fim în termenii care vă convin mai mult. alte declarații.

Și din citirea lor am aflat toată tărășenia. Așa am aflat că pe elevul Bogdan Luciu din clasa VIII-a B l-ați silit să dea declarația care figura în dosar la fila 4. Este bine cred, să aflați ce scrie el. Iată, redăm textual: „Tovarășul administrator a venit în clasa de meditație și m-a luat la secretariat. Acolo era tovarășul Predoiu Stelian. Tovarășul secretar mi-a spus să dau o declarație în legătură cu articolul scris în ziar. Eu n-am vrut să dau declarația, dar ei m-au pus mai mult cu forța. Mi-au adus o coală de hîrtie și au spus să scriu ce mi se spune, iar eu am scris de frică să nu mă dea afară din școală“.

Ei, ce spuneți tovarăși „educatori“?

Să vă mai răsfoim dosarul. Iată declarația lui Marian Nicolae, ce-ndeplinește funcția de căruțaș al internatului. El de asemenea „a scris“ că n-a fost folosit de dumneavoastră tovarășe Stelian Predoiu. Dar el a afirmat apoi într-o convorbire la care a participat și tovarășul director Marineanu, că a făcut unele transporturi într-un sat pentru interesele dumneavoastră personale. De altfel acest lucru este confirmat și de adresa primită recent la ziar de la Sfatul popular raional Tîrgoviște cu numărul 51 din 22 I a.c. care printre altele, scrie: „Pentru lipsurile avute de tovarășul Predoiu Stelian, care a folosit de două ori căruța școlii și omul de serviciu în interese personale și a servit masa de cîteva ori fără să plătească, secția de învățămînt a luat măsura pentru sancționarea sa cu mustrare scrisă. Semnează descifrabil: Șef secție învățămînt: C. Păunescu.

Cred că ați primit tovarășe Predoiu o copie după adresa sfatului popular. Tovarășii de la secția învățămînt a sfatului popular, pentru cele constatate de ei v-au dat doar avertisment scris. Dar pentru celelalte? Dar pentru faptul că împreună cu tov. Ștefan Marin ați sugrumat critica. dar pentru faptul că ați mințit opinia publică aruncînd toată vina pe cei doi corespondenți voluntari? Dar pentru faptul că ați avut îndrăzneala să ticluiți întreg dosarul brodat pe fir de neadevăr și amenințare cu speranța că veți putea fi astfel scoși din cauză? Dar pentru faptul că ați căutat să obțineți declarații prin metode direct barbare?

Nu știm ce răspuns ne-ați mai putea da! Secția de învățămînt însă a Sfatului popular raional Tîrgoviște, căreia îi iertăm indiscreția de a citi această scrisoare pe care v-o adresăm, are datoria să ni-l transmită. Și de data aceasta, cu cît mai mult spirit de răspundere.

I. ISAIIA

Vom da peste plan mai multe legume

Tinerii muncitori din sectorul legumicol al gospodăriei agricole de stat Bragadiru aduc în fiecare an o frumoasă contribuție la buna aprovizionare a Capitalei cu legume și zarzavaturi.

Realizările lor, alături de cele obținute de muncitorii vîrstnici, sînt cunoscute în mare măsură de oamenii muncii din Capitală, nu din rapoarte și dări de seamă, ci din cantitățile mari de produse aduse pe piață.

Nu de mult, au fost aduse din această gospodărie în piețele Capitalei 2000 legături de ceapă verde, iar nu peste mult timp vor fi aduse alte trufandale — ridichi de lună, salată și usturoi. Pentru buna îngrijire a acestor legume o contribuție de seamă o aduce tineretul.

Tinerii muncitori din sectorul legumicol al gospodăriei au înțeles importanța sarcinilor ce le revin din Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la desființarea sistemului de aprovizionare pe bază de cartele și rații. Încă din primele zile ale anului 1955, ei au început pregătirile necesare în vederea obținerii unei recolte sporite de legume și zarzavaturi de pe fiecare hectar.

Ei vor aplica pe scară mai largă ca anul trecut metoda plantării legumelor în ghivece nutritive. Nu peste multă vreme tinerii din gospodărie își vor da contribuția la confecționarea celor 2.550.000 ghivece nutritive, care au fost planificate pentru principalele culturi legumicole. Cu răsaduri în ghivece vor fi plantate 10 hectare cu varză, 14 hectare cu dovlecei, 12 hectare cu roșii timpurii, 13 hectare cu castraveți etc.

Tinerii din gospodăria agricolă de stat

Răspunsul tinerilor legumicultori de la G. A. S. Bragadiru la chemarea celor de la G. A. S. Bălteni

Bragadiru depun eforturi deosebite pentru îndeplinirea sarcinilor de plan. Ei sînt însuflețiți și mai mult de chemarea tinerilor de la gospodăria de stat Bălteni care a găsit un puternic răsunet în rîndurile lor.

Ei s-au angajat să îndeplinească planul la principalele culturi legumicole astfel: în proporție de 110 la sută la castraveți, 105 la sută la roșii, 105 la sută la ardei, 110 la sută la dovlecei, 110 la sută la ceapă și 103 la sută la vinete.

— Tinerii din gospodăria noastră muncesc acum cu forțe sporite — spune tovarășul Vasile Gheorghe secretarul organizației de bază U.T.M. — și în special de cînd am citit împreună chemarea tinerilor din Bălteni.

Realizările obținute de noi vor constitui cel mai bun răspuns. Cu ajutorul tinerilor au fost de acum reparate toate cele 18.000 rame pentru răsadnițe.

— Echipa mea a reparat 2.000 — intervenі tînărul șef de echipă Tudor Gheorghe — dar și ceilalți au muncit bine. Tovarășii Crețu Ioan și Inaltu Elena de la secția Slobozia au fost și ei printre primii.

Căratul gunoiului pentru răsadnițe este în toi. Tînărul Șuster Andrei este în fruntea celor care fac această muncă. Împreună cu brigada sa, el cară zilnic circa 30 tone gunoi, la o distanță de 7 km. Exemplul său a fost urmat și de tinerii Căruntu Aristotel și Topală Constantin, de la secția Mihăilești. Pînă în prezent a fost transportată la locul de amenajare a răsadnițelor cantitatea de 3.900 tone gunoi de grajd.

Cu același avînt muncesc și tinerii din brigăzile de reparații a mașinilor și uneltelor agricole. Utemiștii Obretin Florea și Bené Dumitru, împreună cu șeful de echipă Nica Ioan, au reparat un număr de 40 de mașini pentru confecționarea ghivecelor nutritive. Acest lucru va fi de mult folos tinerilor D. Moscu și Inaltu Elena de la secția Slobozia, care împreună cu brigăzile lor vor începe în curînd confecționarea ghivecelor. În acest scop au și fost cărate la locul de muncă 40 căruțe de mraniță.

Și la reparatul tractoarelor tînărul Obretin Florea se numără printre fruntași. În loc de un șasiu pe zi, cît este norma, el nituiește două, pe lîngă faptul că mai efectuiază și alte lucrări în atelier. În îndeplinirea cu succes a sarcinilor, el este urmat îndeaproape de utemistul Nicolae Vasile și de mulți alți tineri din atelier.

Prin frumoasa contribuție adusă în munca de reparație de către utemiști, s-a reușit ca pînă în prezent reparația tractoarelor să fie făcută în proporție de 50 la sută, iar a uneltelor agricole în proporție de 90 la sută.

Tinerii din gospodăria agricolă de stat Bragadiru muncesc cu multă dragoste și avînt. Ei sînt hotărîți ca anul acesta să dea însemnate cantități de legume și zarzavaturi peste plan, contribuind astfel la buna aprovizionare a oamenilor muncii. Ei sînt hotărîți ca răspunsul lor la chemarea tinerilor din G.A.S. Bălteni să fie dat în fapte.

V. HORODENCIUC

PRIMII CAMPIONI AI ANULUI



Șase din cele mai bune echipe de hochei pe gheață ale țării s-au întîlnit, timp de două săptămîni, la Orașul Stalin, într-o pasionantă întrecere sportivă (Campionatul categoriei A) menită să desemneze prima echipă campioană republicană a anului 1955. La capătul acestei întreceri, echipa Casei Centrale a Armatei a cucerit, pe deplin merit titlul de campioană a țării, dovedindu-se cea mai valoroasă și mai bine pregătită dintre toate formațiile participante.

Echipa militară a reușit frumoasa performanță de a termina competiția fără a suferi vreo înfrîngere și realizînd un golaveraj excelent: 94—8. Omogenitatea între cele două linii complete de schimb, buna pregătire tehnică individuală a majorității componenților echipei, pregătire fizică generală superioară, o bună tehnică de patinaj, putere de luptă și, mai ales, o admirabilă disciplină de echipă, iată armele cu care au învins C.C.A.

Alături de jucători cu multă experiență, ca Flamaropol, Diugoș, Dron, Ganga etc., tinerii jucători: Czaka, Peter, Măzgăreanu, Naghi, au adus o importantă contribuție la succesul echipei.

Locul secund a fost ocupat de Avîntul din Miercurea Ciuc, o echipă de valoare, care a fost cel mai puternic adversar de întrecere sportivă pentru actualii campioni. Cel mai bun jucător al acestei formații a fost cel mai tînăr jucător al echipei, Ion Ferenczi, care s-a comportat foarte bine atît sub aspectul calităților tehnice, cît și în ceea ce privește puterea de luptă. Dacă echipa Avîntul Miercurea Ciuc s-ar preocupa mai mult de întinerirea echipei sau de promovarea cadrelor tinere deja existente (Cazan, Covaci II) desigur că această preocupare ar avea urmări pozitive în comportarea și rezultatele echipei.

Cu mult interes au așteptat miile de spectatori începerea ultimului joc al competiției, cel dintre C.C.A. și Avîntul Miercurea Ciuc, disputat sîmbătă seara, decisiv pentru titlul de campion. Ca și în jocul din tur, militarii au cîștigat și de astă dată la o diferență de două goluri: 4—2 (0—2, 3—0, 1—0). Dar meciul a fost egal ca desfășurare și victoria putea reveni tot așa de bine și celor din Miercurea Ciuc, dacă — în momente hotărîtoare — ei n-ar fi comis unele greșeli de apărare care i-au costat 4 goluri și pierderea victoriei. Prima repriză s-a desfășurat în nota de pronunțată superioritate a echipei Avîntul, care și-a asigurat avantajul prin punctele marcate de Covaci și Incze I. În repriza a doua, Avîntul a atacat puternic, urmărind o victorie la scor. (O victorie cu trei puncte diferență le-ar fi adus acestora titlul de campion). Preocuparea exclusivă pentru atac și neglijarea apărării au avut însă un efect neplăcut pentru jucătorii de la Avîntul: tînărul jucător de pe aripa stîngă a echipei C.C.A., Ștefan Peter, a scăpat de trei ori spre poartă și a înscris tot atîtea goluri. Foarte îndîrjită a fost întrecerea în ultima parte a jocului, cînd ambele formații au ratat numeroase ocazii. Mai calmi, mai organizați în acțiunile ofensive, militarii bucureșteni urcă scorul prin Flamaropol, cîștigînd astfel jocul și totodată titlul de campioni ai țării pe 1955.

Jocul a fost viu disputat și presărat cu multe faze de înalt nivel tehnic, mai ales în repriza a treia, cînd echipele au jucat mai „deschis“, mai degajat. C.C.A. a cîștigat jocul mulțumită faptului că a știut să treacă peste momentele dificile și a profitat de toate greșelile adversarului. Militarii au avut de partea lor și avantajul unei mai bune pregătiri în patinaj. De asemenea, ei au prestat un joc mai organizat, mai bine gîndit pe teren, spre deosebire de Avîntul care s-a mărginit la un asalt viguros, dar neorientat la poarta adversă. În această partidă, jucătorii ambelor echipe au luptat cu multă energie pentru victorie și au merite egale în realizarea unui joc care face cinste hocheiului nostru. De la C.C.A., merite speciale revin lui Czaka, Peter, Dron, Dlugoș, precum și lui M. Flamaropol, antrenorul echipei, care — ca jucător — a contribuit la dirijarea echipei din teren. În acest meci, Avîntul a avut cei mai buni oameni în Ferenczi, Incze II, Covaci I.

În ultima etapă a campionatului, Știința Cluj (ocupanta locului III în clasamentul final) a întrecut cu 10—3 pe Voința București, iar Metalul Steagul roșu a dispus de Dinamo Tg. Mureș cu 2—1.

S. IONESCU

Ședința Comitetului Femeilor Democrate din R. P. R.

Recent, a avut loc ședința Prezidiului Comitetului Femeilor Democrate din Republica Populară Romînă.

La ordinea de zi au figurat probleme cu privire la întîmpinarea zilei de 8 martie și la Congresul Mondial al Mamelor.

În urma discuțiilor ce au avut loc au fost adoptate: planul de întîmpinare a zilei de 8 martie „Ziua Internațională a Femeii“ și, Declarația Comitetului Femeilor Democrate din R.P.R. cu privire la Congresul Mondial al Mamelor.

De asemenea a fost adoptată Declarația Comitetului Femeilor Democrate de adeziune la Apelul Consiliului Mondial al Păcii „Către popoarele lumii“.

Membrele Prezidiului Comitetului Femeilor Democrate au semnat apoi Apelul Consiliului Mondial al Păcii „Către popoarele lumii“. (Agerpres)

In regiunea Craiova au început arăturile

CRAIOVA (de la corespondentul nostru). Tinerii tractoriști Ionescu Vasile, Coadă Argatie și Heghel Ovstav din brigada I-a de tractoriști al cărui șef este utemistul Tilică Grigore, de la G.A.S. „Breasta“ din raionul Craiova, au fost fruntași în campaniile agricole din anul trecut. Hotărîți ca și în acest an să fie în fruntea celor ce luptă pentru 10 milioane tone grîu și porumb, în întrecerea pentru cucerirea titlului de „cel mai bun tractorist“, ei au muncit cu multă însuflețire la reparatul mașinilor și uneltelor agricole. Și în campania de reparații tractoriștii din brigada condusă de Tilică Grigore, au fost primii. Timpul fiind favorabil pentru lucrarea solului, brigada I-a de tractoriști a ieșit zilele acestea cu tractoarele pe cîmp, la secția Mihăița. Doar în cîteva zile, harnicii tractoriști din brigada lui Tilică Grigore, au executat arături de primăvară pe o suprafață de 17 hectare.

În prezent și ceilalți tractoriști fac ultimele pregătiri pentru a începe lucrările de primăvară.

SE UȘUREAZA MUNCA ÎN MINE

În loc de lampă cu fitil, lampă cu incandescență, în loc de sfredel, perforator electric, în loc de ciocan și daltă, mașină de havat — în loc de trudă istovitoare, muncă ușurată. Introducerea mecanizării proceselor grele de muncă în minele de cărbuni a schimbat mult viața minerilor. Dacă altă dată, pentru a transporta lignitul pe o distanță de 200 de metri trebuia ca un șir de muncitori să-și împovăreze spinările, acum este de ajuns ca unul singur să supravegheze funcționarea transportului electric cu bandă de cauciuc. lung de 200 de metri. Minerii, robii de ieri ai uneltelor primitive, sînt astăzi stăpînii mașinilor complexe. Această nouă realitate poate fi întîlnită în oricare mină din Valea Jiului, ca și din restul țării.

Pe scară tot mai largă este folosită energia electrică. Indicii de mecanizare a muncilor în minele din Valea Jiului au crescut în această perioadă cu 2 la sută, la transportul în abataj și cu 3,1 la sută, la transportul în subteran. Aceste două operații, precum și încărcarea cărbunelui la înaintări, sînt executate aproape în întregime cu ajutorul utilajelor acționate electric. În viitor, mașinile electrice vor înlocui nu numai munca oamenilor, ci și mașinile pneumatice, aducînd întreprinderilor carbonifere însemnate economii.

Pentru extinderea continuă a mecanizării muncii în minele de cărbuni pe baza folosirii energiei electrice, industria noastră electrotehnică va produce anul acesta noi tipuri de utilaje. Printre acestea vor fi perforatorul electric în construcție antigrizutoasă și locomotiva cu acumulator de 4 tone.

Consultație

Ridicarea productivității muncii — mijloc principal de scădere a prețului de cost

Importanța creșterii productivității muncii

Clasicii marxism-leninismului au arătat în mod științific că ceea ce a determinat ca orînduirea capitalistă să învingă feudalismul a fost faptul că ea a creat posibilitatea ridicării cu mult a productivității muncii. Socialismul este superior capitalismului tocmai pentru că, la rîndul său, creează posibilitatea unei creșteri a productivității muncii cum n-a cunoscut și nici nu poate cunoaște capitalismul.

Construcția socialismului în U.R.S.S., victoriile ce le dobîndesc oamenii sovietici în opera de construire a comunismului confirmă pe deplin această învățătură.

Sub conducerea partidului, oamenii muncii din țara noastră au dobîndit succese însemnate pe tărîmul creșterii productivității muncii. Nivelul productivității muncii pe scara întregii noastre economii naționale a crescut continuu.

Pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de plenara lărgită a C.C. al P.M.R. din 19—20 august 1953, pentru ducerea la bun sfîrșit a sarcinilor ce revin industriei, în lumina proiectului de Directive ale Congresului al II-lea al Partidului, este necesară însă realizarea unei tot mai înalte productivități a muncii.

Pentru a înțelege importanța ce o are creșterea productivității muncii în vederea îndeplinirii acestor sarcini mărețe este necesar, mai întîi, să cunoaștem ce se înțelege prin productivitatea muncii. Cantitatea de produse ce le realizează un muncitor într-o perioadă de timp de muncă, sau cantitatea de timp de muncă ce o cheltuiește un muncitor pentru executarea unui produs, exprimă productivitatea muncii sale Astfel, productivitatea muncii unui strungar poate fi exprimată fie spunînd că, de pildă, „strunjește 500 de șuruburi în 8 ore“, fie spunînd „strunjește un șurub în 50 de secunde“. Cînd crește numărul produselor pe care le face un muncitor într-un anumit timp. adică atunci cînd scade timpul de muncă cheltuit de el pentru executarea unui produs, crește productivitatea muncii sale.

Creșterea productivității muncii este o pîrghie de seamă a construirii socialismului, în primul rînd pentru faptul că este mijlocul cel mai important de scădere a prețului de cost al produselor.

În prețul de cost al produselor intră și cheltuielile cu salariile muncitorilor. Atunci cînd productivitatea muncii crește, înseamnă că — deși crește și salariul muncitorilor — cheltuiala privind salariile muncitorilor ce revine la un produs va fi mai mică. Aceasta înseamnă că scade prețul de cost al produselor. De pildă, pînă la introducerea metodei inițiată de utemistul Marin Bărbat și a dispozitivului conceput de el — pentru prinderea pieselor din plin mers al strungului, — un șurub se strunjea în 17 minute; după folosirea acestei metode, acest timp s-a scurtat la 50 secunde. În acest fel salariul muncitorului pe o zi, care se ridica înainte de aplicarea noii metode la 20—25 lei se repartiza pe 35—40 piese. După introducerea noii metode salariul crescut acum la 35—40 lei pe zi se repartizează la cca. 500 piese.

De ce oare este necesar să ne străduim pentru scăderea prețului de cost? Pentru că scăderea prețului de cost asigură scăderea prețului de vînzare al produselor, creșterea salariului real al muncitorilor. Ridicînd productivitatea muncii, muncitorii își ridică astfel nivelul lor de trai, își cresc și salariul în bani pe care-l primesc și puterea de cumpărare a salariului lor. Scăderea prețului de cost duce totodată și la creșterea veniturilor întreprinderii, ceea ce face să se mărească fondul directorial și astfel să existe posibilități mai mari pentru îmbunătățirea activității creșei, a căminului de copii, a clubului etc. În sfîrșit, reducînd prețul de cost al produselor, întreprinderile aduc statului beneficii mai mari și statul are la îndemînă mijloace mai multe pentru a crește salariul social al muncitorilor (cultură, odihnă, sport, învățămînt, ocrotire sanitară etc.) Și ceea ce este deosebit de important, dacă cresc beneficiile întreprinderilor ca urmare a creșterii productivității muncii, statul are mai multe fonduri pentru investițiile necesare dezvoltării industriei socialiste, creșterii producției agricole, întăririi continue a capacității de apărare a țării.

Căile principale pentru creșterea productivității

După ce am văzut ce mare însemnătate are creșterea productivității muncii, vom arăta în cele ce urmează principalele căi pe care se poate realiza. Pentru o mai clară lămurire a acestei probleme, vom înmănunchia mijloacele principale pentru creșterea productivității muncii în trei mari grupe:

1. Ridicarea nivelului tehnic al producției.
2. Buna organizare a procesului de producție și a locului de muncă.
3. Întărirea disciplinei în muncă și ridicarea calificării muncitorilor.

Să analizăm pe rînd aspectele principale privind cele trei grupe de mijloace ale creșterii productivității muncii.

Introducerea unor mașini mai perfecționate, a unor procese tehnologice mai avansate, mecanizarea și automatizarea producției, toate aceste mijloace de creștere neîntreruptă a productivității muncii constituie o continuă preocupare a statului nostru. Industria de mașini-unelte — creația regimului democrat-popular — înzestrează industria și agricultura cu mijloace tot mai perfecționate. Față de anul 1949 valoarea utilajului întreprinderilor industriale a fost la începutul lui 1954 de 7,3 ori mai mare în industria metalurgică, de 5 ori în industria petroliferă, de 4 ori în industria carboniferă, de 12,6 ori în industria electrotehnică. Ajutorul sovietic a fost și este un sprijin de neprețuit pentru creșterea nivelului înzestrării tehnice a industriei noastre Din Uniunea Sovietică ne vin mereu mașini ultra moderne, chiar instalații pentru uzine întregi, constructorii noștri de mașini învață de la cei sovietici și multe mașini romînești se construiesc după documentația dată de U.R.S.S., după prototipuri sovietice. După cum se știe, recent U.R.S.S. a propus unor țări, printre care și țara noastră, să le acorde ajutor multilateral în ceea ce privește proiectarea, livrarea de utilaj, construirea de generatori atomici cu o capacitate termică pînă la 5.000 Kw. fiecare și de acceleratori de particule elementare. Aceasta deschide perspective mărețe în fața poporului nostru.

O mare însemnătate o are și buna îngrijire a mașinilor. O mașină dacă este bine întreținută, creează condițiile pentru obținerea unei cît mai înalte productivități.

Apoi, este știut că una și aceeași mașină poate da o producție mai mare sau mai mică după felul în care este folosită. De asemenea, inovațiile, raționalizările, toate mijloacele care duc la folosirea cît mai deplină, intensivă și extensivă a mașinilor, contribuie la creșterea nivelului tehnic al producției, la ridicarea productivității muncii.

Colectivul uzinelor metalurgice „I. C. Frimu“ — Sinaia, inițiatorul acțiunii desfășurate sub lozinca „Mașinile noastre pot da mai mult“, a sporit productivitatea muncii cu 55 la sută față de anul 1953 și pe această bază a putut reduce prețul de cost cu 10,68 la sută față de plan. Tînărul Mihălceanu Mircea, strungar fruntaș în atelierele C.F.R. „Gheorghe Apostol“, a elaborat numai într-o săptămînă 4 dispozitive pentru diferite piese care au mărit productivitatea între 50—150 la sută; tînărul strungar Dragomir Gheorghe alcătuind modelele unor noi cuțite pentru așchierea bronzului, a reușit să reducă timpul de prelucrare a unei piese de la 40 minute la numai 3 minute.

În ce privește nivelul tehnic al producției, un mare rol îl are mica mecanizare, care adesea poate fi realizată din inițiativa muncitorilor prin folosirea rezervelor interne și fără investiții suplimentare. La fabrica „Transilvania“ din Cisnădie, din inițiativa organizației U.T.M. s-a introdus un cărucior pentru transportul sulurilor la urzeală, ceea ce a avut ca urmare o creștere cu 50 la sută a productivității muncii la această operație.

Introducerea unor procese tehnologice înaintate, are de asemenea un rol important în creșterea productivității muncii. Astfel, introducerea forajului cu apă la „Oficiul II foraj Pitești“ a contribuit într-atît la creșterea productivității muncii, încît în bună măsură și datorită acestui fapt planul pe 1954 a fost îndeplinit în numai 8 luni și 20 zile.

Brigăzile de tineret sînt o formă specifică de organizare a muncii tineretului. Brigada de tineret poate da bune rezultate în lupta pentru creșterea productivității muncii și a scăderii prețului de cost în măsura în care există o într-ajutorare tovărășească între membrii ei, se folosește experiența înaintată, se muncește cu însuflețire.

Curățenia la locul de muncă, așezarea ordonată a materiei prime sau a prefabricatelor și a sculelor, are la rîndul ei un rol de seamă în creșterea productivității muncii Strungarul Iordan Lazăr, care aplică combinat metodele Kolesov și Bicov-Bortchevici, reușește să realizeze mari depășiri de normă, printre altele și datorită faptului că el își pregătește cu grijă la îndemînă cuțitele de care are nevoie.

În sfîrșit, creșterea productivității muncii depinde în mare măsură de întărirea disciplinei în muncă și calificarea muncitorilor. O întîrziere de 10 minute a unui muncitor aduce nu numai o micșorare a producției ce trebuie el s-o realizeze, ci dat fiind strînsa legătură ce există între munca muncitorilor în cadrul unei întreprinderi, întîrzierea duce adesea la perturbări în producție care pot însuma de fapt pierderea a zeci de ore de muncă. Și mai grav este atunci cînd avem de-a face cu lipsuri nemotivate de zile întregi. Știut este că sînt unii tineri care pentru că s-au întrecut prea mult cu „păhărelul“ duminica, lipsesc lunea din producție. Brigada de tineri condusă de Mogoș Sandu de la „Progresul“ Brăila era o brigadă de codași tocmai din cauza lipsurilor nemotivate din producție. Cînd a intervenit organizația U.T.M. și s-a întărit disciplina în muncă împărțindu-se lucrul pe criteriul răspunderii personale, brigada a devenit mîndria fabricii.

Folosirea deplină a timpului de lucru, lichidarea discuțiilor în orele de producție în care timp mașina merge în gol, înlăturarea rebuturilor, iată alte mijloace pentru creșterea productivității muncii.

Un muncitor care-și cunoaște bine mașina, știe să folosească bine uneltele și se pricepe să se orienteze după o schiță, va avea desigur o înaltă productivitate, adesea cu efort mai mic. Ridicarea calificării muncitorilor prin frecventarea cursurilor de minim tehnic este de aceea un mijloc de o deosebită importanță pentru creșterea productivității. Tehnicienii, maiștrii, muncitorii cu o înaltă pregătire, au o datorie de onoare să-i ajute pe tinerii lor din colectiv să-și ridice calificarea, să-i îndrume să urmeze cursurile de minim tehnic. Dar cei cu o calificare slabă și mai cu seamă tinerii, nu trebuie să aștepte să li se servească „pe tavă“ calificarea, ci trebuie să se străduie să învețe de la muncitorii mai calificați, să asculte sfatul maiștrilor și tehnicienilor, să nu considere ca o oboseală de prisos frecventarea unor cursuri de calificare, să studieze broșuri de specialitate.

În ce privește ridicarea calificării tinerilor, de mare importanță este Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la organizarea școlilor profesionale de ucenici, a școlilor tehnice și a școlilor tehnice de maiștri, Hotărîre care pornește de la necesitățile dezvoltării economiei naționale

Antrenarea unor mase tot mai largi de muncitori în folosirea multiplelor mijloace pentru creșterea productivității muncii, se realizează prin întrecerea socialistă. Dar, pentru ca întrecerea să dea cu adevărat roade, ea nu trebuie să fie formală, birocratică. Întrecerea trebuie să fie organizată pentru muncitorii din aceleași ateliere, echipe, secții. Trebuie serios combătut obiceiul existent în unele întreprinderi de a se „îmbrăca“ întrecerile în valuri de hîrtie. de a se chema la întrecere „toți“ muncitorii din țară.

O bună întrecere trebuie să ducă la un avînt general al muncii colectivului. Nu-i mare folos dacă 3—4 „ași“ au succese răsunătoare, iar cîțiva zeci de alți muncitori abia își îndeplinesc norma. Trebuie ținut seamă tot timpul că niciodată munca de lămurire, de agitație, în jurul întrecerii socialiste nu rămîne fără rezultate, iar dimpotrivă întrecerea făcută „în secret“ constituie un lucru formal care nu folosește nimănui.

Rolul muncii politice de masă a organizațiilor U.T.M. în creșterea productivității muncii

Un utemist își dovedește apartenența la organizația revoluționară a tineretului nu numai prin faptul că are carnetul de membru în buzunar, ci prin felul cum muncește, cum se poartă și cum luptă pentru construirea socialismului. Utemistul trebuie să dea exemplu personal în munca pentru ridicarea productivității muncii. Un utemist care nu se străduie să stoarcă tot mai mult de la mașina sa. să-și organizeze cît mai bine procesul de producție și locul de muncă, care dă dovadă de indisciplină și nu se străduie să învețe cît mai mult, un asemenea utemist nu respectă îndatoririle înscrise în statutul organizației revoluționare a tineretului.

Dar în afară de exemplu personal, utemistul e dator să ajute pe ceilalți muncitori, pe ceilalți tineri să-și îmbunătățească munca, să-și ridice productivitatea. Utemistul trebuie să-i ajute pe maiștri și tehnicieni, pe conducătorii întreprinderilor pentru ducerea la bun sfîrșit a măsurilor care au drept scop ridicarea nivelului muncii.

Activitatea unei organizații U. T. M trebuie judecată mai întîi după felul în care membrii ei luptă pentru creșterea producției, pentru continua ridicare a productivității muncii.

De aceea birourile comitetelor U.T.M trebuie să folosească multiplele mijloace de agitație pentru mobilizarea tinerilor la lupta pentru mărirea productivității muncii. Ele trebuie să creeze o puternică opinie publică împotriva tinerilor care calcă disciplina, împotriva leneșilor și chiulangiilor Agitația de la om la om, agitația vizuală, gazetele de perete, brigăzile artistice de agitație, iată numai cîteva din mijloacele care stau la îndemîna organizațiilor U T M.

Lupta pentru sporirea productivității muncii în vederea reducerii continue a prețului de cost al produselor este calea asigurării unui avînt crescînd al economiei noastre naționale, mijlocul principal de a îmbunătăți neîntrerupt nivelul nostru de trai și totodată de a întări forța patriei, capacitatea ei de apărare.

SERGIU BRATESCU

SESIUNEA SOVIETULUI SUPREM AL U. R. S. S.

În cea de a doua zi a lucrărilor sesiunii Sovietului Suprem al U.R.S.S. a continuat discutarea raportului asupra proiectului bugetului de stat al U.R.S.S. pe anul 1955. În ședințele Sovietului Uniunii, ca și în ședințele Sovietului Naționalităților, cei care iau cuvîntul sprijină în unanimitate proiectul noului buget.

În ședința din seara zilei de 5 februarie a Sovietului Uniunii au luat cuvîntul deputați — reprezentanți ai popoarelor din R.S.F.S.R., Asia Centrală, Republicile Baltice, Transcaucazia.

Pe baza unor exemple cu privire la republica sa, deputatul Valei Nabiullin (R.A.S.S. Bașkiră) a arătat că în Țara Sovietică se dezvoltă cu succes regiunile care înainte de Revoluția din Octombrie făceau parte din regiunile cele mai înapoiate. În prezent, Bașkiria este o republică a petrolului, cărbunelui, industriei chimice, construcției de mașini și agriculturii în continuă dezvoltare. În 1954, în această republică s-a extras o cantitate de petrol de cîteva ori mai mare decît în 1940.

Deputatul Arif Alimov (Uzbekistan) a subliniat că bugetul U.R.S.S. pe anul 1955 oglindește politica de pace a statului sovietic. Poporul uzbec va lupta pentru îndeplinirea lui.

Deputatul Ian Ostrov (R.S.S. Letonă) a subliniat că bugetul de stat al U.R.S.S. oglindește dezvoltarea neîncetată a economiei și culturii statului sovietic multinațional și va contribui la satisfacerea nevoilor materiale și culturale ale populației.

În 1955, peste 91% din bugetul R.S.S. Letone va fi folosit pentru măsuri social-culturale și pentru finanțarea economiei naționale.

În ședința din 5 februarie a luat cuvîntul ministrul Industriei Materialelor de Construcție al U.R.S.S., Pavel Iudin. El a subliniat că grandiosul program de construcții capitale, înfăptuit în anii celui de al 5-lea cincinal, cere mari cantități de diferite materiale de construcții. Numai în cursul anului trecut au fost construite și puse în funcțiune peste 600 mari întreprinderi industriale, cîteva centrale electrice, au fost construite multe case de locuit, școli, spitale, cluburi. Anul acesta, construcțiile capitale vor lua o amploare și mai mare. De aceea va fi sporită considerabil producția de ciment și alte materiale de construcții. În următorii doi ani se vor construi 50 uzine pentru producția construcțiilor și pieselor prefabricate din beton armat.

Deputatul Mihail Iasnov, președintele Sovietului din Moscova, a arătat că anul trecut, datorită reducerii peste prevederile planului a prețului de cost al producției, în fabricile și uzinele din Moscova au fost realizate economii în valoare de peste 400.000.000 ruble.

În 1956, bugetul Moscovei a fost de peste 5,5 miliarde ruble. Mijloace importante au fost investite în toate ramurile economiei, precum și în construcția de locuințe. Anul acesta, în capitala sovietică vor fi construite case de locuit cu o suprafață totală de 1.000.000 m.p., precum și zeci de clădiri pentru școli și instituții social-culturale.

În ședința din 5 februarie a Sovietului Uniunii au mai luat cuvîntul deputații Ivan Iakovlev, Mamed Abdul Ogli Iskenderov, Nikolai Psurțev, Gheorghi Vorobiev și Ivan Lihacev.

★

MOSCOVA 7 (Agerpres). — Sesiunea Sovietului Suprem al U.R.S.S., care s-a deschis la 3 februarie în Palatul Mare din Kremlin, își continuă lucrările.

La 7 februarie s-au încheiat discuțiile cu privire la proiectul bugetului de stat al U.R.S.S. pe anul 1955.

În încheierea discuțiilor a luat cuvîntul ministrul finanțelor al U.R.S.S. A. Zverev.

Sovietul Uniunii și Sovietul Naționalităților au adoptat în unanimitate legea cu privire la bugetul de stat al U.R.S.S. pe anul 1955.

Au fost ratificate o serie de decrete ale Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. adoptate în perioada dintre prima și a doua sesiune.

La 8 februarie va avea loc ședința comună a Sovietului Uniunii și a Sovietului Naționalităților.

—•—

Împotriva reînarmării Germaniei occidentale

Intîlnirea de la Varșovia a unor reprezentanți ai opiniei publice europene

VARȘOVIA 7 (Agerpres). — P.A.P. transmite: În legătură cu întîlnirea dintre delegațiile care au luat parte la conferința europeană împotriva înarmării Germaniei occidentale care a avut loc la Paris în luna decembrie a anului trecut — și reprezentanți ai U.R.S.S. și ai țărilor de democrație populară, la Varșovia au sosit reprezentanți de seamă ai opiniei publice care fac parte din componența diferitelor delegații. Printre cei sosiți la Varșovia se numără: Paul Bastid — fost ministru (Franța), Pierre Lebon — deputat al parlamentului francez, Michel Maurice — Bokanowski — deputat al parlamentului francez, Pierre Villon — deputat al parlamentului francez, Jacques Debu-Bridel — membru în Consiliul Republicii franceze, Wilhelm Elfes — președinte al Uniunii germanilor care luptă pentru unitate, pace și libertate (Germania occidentală), Jean Louis Rebetez — redactor responsabil al revistei lunare „Contact" (Elveția) și alte persoane.

Au sosit de asemenea cunoscuți reprezentanți ai opiniei publice din U.R.S.S. și din țările de democrație populară, printre care Aleksandr Oparin — academician (U.R.S.S.), Ilya Ehrenburg — scriitor (U.R.S.S.), Aleksandr Korneiciuk — scriitor (U.R.S.S.), Mihail Nesterov — președinte al Camerei Unionale de Comerț (U.R.S.S.), Juri Jukov — ziarist — (U.R.S.S.), Gjovalin Luka — membru al Prezidiului Adunării Populare a Albaniei, Gheorghi Kulișev — vicepreședinte al Prezidiului Adunării Populare a Bulgariei, Gusta Fucikova — deputat în Adunarea Națională a Cehoslovaciei, Johannes Dieckmann — președintele Prezidiului Camerei Populare a R. D. Germane, Sandor Ronai — președintele Adunării de Stat a Ungariei, Mihail Ralea, membru al Academiei Republicii Populare Romîne, și alți reprezentanți ai opiniei publice.

La 6 februarie au sosit de asemenea la Varșovia o serie de alți reprezentanți ai opiniei publice din diferite țări.

Criza de guvern din Franța

PINAY ÎNSĂRCINAT CU FORMAREA NOULUI GUVERN ★ DECLARAȚIA BIROULUI POLITIC AL PARTIDULUI COMUNIST FRANCEZ ★ ÎNGRIJORARE LA WASHINGTON ȘI ENERVARE LA BONN.

PARIS 7 (Agerpres). — Agenția France Presse anunță că după numeroase consultări care au durat timp de două zile, președintele Republicii Franceze, René Coty, a însărcinat pe Antoine Pinay să formeze noul guvern.

★

PARIS 7 (Agerpres). — După cum s-a mai anunțat președintele republicii, René Coty, a însărcinat cu formarea guvernului pe Antoine Pinay, cu asentimentul prealabil al acestuia. La 7 februarie, Pinay a început consultările cu reprezentanții partidelor politice și în funcție de rezultatele lor va da răspunsul definitiv. Antoine Pinay este „republican independent", adică reprezentantul unuia dintre grupurile de dreapta din parlament. El este proprietar al unor întreprinderi de pielărie și reprezintă interesele cercurilor industriale și comerciale din Franța.

Pinay a fost ministru în diferite cabinete începînd din 1948 și pînă în ianuarie 1952. În martie 1952, el a format un guvern care a fost calificat de presa progresistă drept „cel mai reacționar" dintre toate guvernele care au existat după eliberarea țării. Activitatea acestui guvern, care a trăit pînă în noiembrie 1952, s-a remarcat printr-o serie de măsuri antimuncitorești în domeniul economic.

În trecut Pinay s-a pronunțat împotriva reînarmării Germaniei occidentale. Ulterior însă, el și-a schimbat părerea și a sprijinit tratatul cu privire la „comunitatea defensivă europeană", susținînd că acest tratat militar ar conține „garanții" împotriva reînvierii militarismului german. Pinay s-a pronunțat întotdeauna pentru Uniunea Atlanticului de nord. Atunci cînd a fost pus la vot proiectul de lege cu privire la ratificarea acordurilor de la Paris, el s-a abținut de la vot.

În declarația făcută după convorbirea avută cu președintele republicii, Pinay nu a precizat atitudinea pe care o are în prezent față de acordurile de la Paris. El a amintit în această declarație de „organizarea securității" Franței, de „întărirea alianței ei", de „organizarea Europei" și de „reformele necesare în Africa de nord".

★

PARIS 6 (Agerpres). — TASS transmite:

Biroul Politic al Partidului Comunist Francez a publicat o declarație în legătură cu actuala criză guvernamentală.

Dezvăluind caracterul reacționar al liniei politice a lui Mendès-France în toate domeniile, Biroul Politic arată că burghezia franceză va căuta să rezolve criza guvernamentală prin includerea în guvern a unor persoane care vor duce aceeași politică. Criza guvernamentală însă, scoate din nou în relief două idei fundamentale, sprijinite de un număr tot mai mare de francezi: condiția oricăror schimbări reale în țară este modificarea politicii externe; politica progresului trebuie să se bizuie neîncetat pe clasa muncitoare și masele populare.

Partidul Comunist Francez declară că este gata să sprijine atît în țară, cît și în parlament o politică care va ține seama de următoarele cerințe naționale: independență față de străinătate, respingerea înarmării Germaniei militariste sub orice formă, tratative cu toate țările, recunoașterea drepturilor și aspirațiilor popoarelor coloniale, satisfacerea revendicărilor economice urgente ale clasei muncitoare și ale tuturor oamenilor muncii, apărarea eficace a libertăților democratice.

Unirea eficace a tuturor forțelor democratice și naționale pe baza frontului unic al clasei muncitoare, poate și trebuie să asigure triumful unei asemenea politici.

★

WASHINGTON 7 (Agerpres).

„Potrivit bunei cuviințe diplomatice — relatează corespondentul din Washington al agenției France Presse — evenimentele din politica internă franceză nu sînt comentate în cercurile oficiale, dar se lasă să se înțeleagă foarte bine că se deplînge posibilitatea unei noi amînări a creării Uniunii europene occidentale prevăzută de acordurile de la Paris".

Agenția United Press se referă la „teama care domnește la Washington față de consecințele înfrîngerii lui Mendès-France", iar membri ai Comisiei senatoriale pentru afacerile externe au declarat duminică că „noua criză guvernamentală franceză poate afecta în mod serios șansele reînarmării Germaniei".

Cercurile conducătoare din S.U.A. speră însă că exercitînd noi presiuni și șantaje asupra partidelor burgheze din Franța, acestea vor căuta să rezolve cît mai repede criza guvernamentală în sensul dorit de S.U.A.

Ziarele și agențiile americane desfășoară o acțiune coordonată în acest sens publicînd tot felul de comentarii provocatoare la adresa Franței. Agenția Associated Press referindu-se la „persoane oficiale" subliniază că „orice amînare mai îndelungată a ratificării acordurilor de la Paris de către parlamentul francez ar putea avea ca efect „scăderea considerabilă a rolului Franței în afacerile internaționale".

★

BERLIN (Agerpres). — A.D.N. transmite: La ședința din 6 februarie a conducerii Uniunii creștin-democrate, cancelarul de la Bonn, Adenauer, a ținut o cuvîntare. Era evident că Adenauer se afla sub impresia produsă de căderea guvernului Mendès-France.

El a declarat că criza guvernamentală din Franța va amîna ratificarea acordurilor de la Paris și și-a exprimat speranța că un guvern francez „nu va adopta o altă poziție" în această problemă. Din textul discursului reiese că Adenauer este neliniștit de perspectivele pe care le are ratificarea nu numai la Paris, ci chiar și la Bonn.

A 7-a aniversare a Armatei Populare Coreene



Se împlinesc astăzi 7 ani de la crearea Armatei Populare Coreene — pavăza de oțel a muncii pașnice, constructive a eroicului popor coreean. Armata R.P.D. Coreene, crescută și educată de Partidul Muncii din Coreea, este o armată de tip nou, în slujba poporului și a păcii. Însușindu-și glorioasa experiență a Armatei Sovietice, tînăra Armată Populară Coreeană a devenit în scurt timp o forță temută de cei dornici să tulbure pacea țării diminețiilor liniștite.

Întreaga lume a fost martora forței și bărbăției ostașilor Armatei Populare Coreene, care au dat imperialiștilor americani și slugilor lisînmaniste o gravă lovitură. Înfrîngerile suferite de imperialiștii americani în Coreea au dovedit invincibilitatea pașnicului popor coreean și a Armatei sale Populare.

Astăzi, ostașii Armatei Populare Coreene muncesc cu rîvnă la reconstrucția țării, dar veghează cu strășnicie pentru ca dușmanul să nu mai cuteze o nouă încălcare a hotarelor patriei lor.

În clișeu: *unități ale Armatei Populare Coreene defilînd.*

Poporul chinez este ferm hotărît să elibereze Taivanul!

ȘANHAI 6 (Agerpres). — China Nouă transmite: Partidele democrate, reprezentanți ai tuturor păturilor populației din China, condamnă acțiunile agresive americane împotriva R. P. Chineze și cer retragerea forțelor armate americane din strîmtoarea Taivanului.

Ziarul „Cefanjibao" publică declarații făcute de conducători ai organizațiilor din Șanhai ale partidelor democrate, consacrate acestei probleme. Agresorii americani, se spune în declarația Comitetului revoluționar al gomindanului, vor să obțină cu ajutorul O.N.U. așa-numita „încetare a focului". Prin aceasta S.U.A. încearcă să inducă în eroare popoarele lumii. Sub perdeaua de fum a „încetării focului", ele vor să împiedice eliberarea Taivanului de către poporul chinez pentru a-și întări pozițiile în Taivan și pentru a-l folosi ca bază pentru extinderea agresiunii împotriva Chinei.

În declarația organizației Ligii democrate din China se spune: Încercările S.U.A. de a împiedica eliberarea Taivanului de către poporul chinez reprezintă un amestec în treburile interne ale țării noastre, ceea ce contravine dreptului internațional și Cartei O.N.U.

Poporul chinez știe că poate apăra pacea numai luptînd împotriva agresiunii, se spune în declarația organizației din Șanhai a Asociației democrate pentru reconstrucția națională. Amenințările de război ale S.U.A. nu vor opri în loc marele popor chinez. Îngăduința față de politica agresivă ar aduce prejudicii cauzei păcii în lumea întreagă. Ne pronunțăm cu hotărîre și vom lupta pînă la capăt împotriva încercărilor criminale ale S.U.A. de a ocupa prin forță teritoriul nostru — Taivan.

PEKIN 6 (Agerpres). — China Nouă transmite: Ziarele publică o declarație a lui Hu Iao-ban, secretar al Comitetului Central al Noii ligi democrate a tineretului chinez, în care se spune că poporul chinez va nimici cu orice preț clica trădătoare ciankaișistă și va reda patriei Taivanul. Poporul nostru, se spune în declarație, are suficiente forțe pentru a zădărnici încercările agresorilor americani de a răpi Chinei un teritoriu ce-i aparține.

Dacă O.N.U., se arată în declarație, este într-adevăr interesată în întărirea păcii în Extremul Orient, trebuie să discute cu toată seriozitatea propunerea Uniunii Sovietice cu privire la acțiunile agresive ale S.U.A. împotriva Republicii Populare Chineze.

Eden, avocat al ocupanților americani ai Taivanului

LONDRA 6 (Agerpres). — TASS transmite:

La 4 februarie, într-un răspuns scris adresat în Camera Comunelor deputatului laburist Shinwell, Eden, ministru al Afacerilor Externe al Angliei, a expus punctul de vedere al guvernului englez în problema Taivanului și a altor insule chineze. Cercurile democratice din capitala Angliei consideră declarația lui Eden ca o încercare nereușită de a îndreptăți ocuparea de către americani a acestor insule chineze și acțiunile agresive ale S.U.A. împotriva Republicii Populare Chineze.

Referindu-se la declarația de la Cairo din 1943, care prevede că Formosa și insulele Pescadores (adică Taivan și Penhuledao) trebuie să fie înapoiate Republicii Chineze, precum și la declarația de la Potsdam care confirmă prevederile declarației de la Cairo, Eden ajunge la concluzia neașteptată că „Formosa și insulele Pescadores ar fi un teritoriu a cărui suveranitate de drept este neclară și neprecisă".

Comentînd declarația lui Eden, „Daily Herald" scrie cu indignare: „Aceasta a fost spusă în ciuda faptului că potrivit cuvintelor lui Eden, aceste insule constituie „fără îndoială" o parte a Chinei; aceasta a fost spusă în ciuda faptului că de pe aceste insule sînt lansate atacuri împotriva Chinei... Eden crede probabil că dacă chinezii vor depune eforturi să-și reia insulele care le aparțin și de pe care se săvîrșesc atacuri împotriva lor, ei vor purta răspunderea asupra situației care ar putea avea consecințe pe plan internațional.

Această concluzie sună ca bîiguielile unui coșmar... Actuala situație determină mai mult ca oricînd necesitatea de a declara limpede că poporul englez nu se va amesteca într-un război civil. El nu va sprijini un război care a izbucnit din cauza lui Cian Kai-și... deoarece Cian Kai-și nu este decît o marionetă americană. Fără armament american și fără protecția flotei maritime militare americane, el n-ar putea sta pe aceste insule pe care ar putea începe războiul".

Provocările americane continuă

PEKIN 7 (Agerpres). — China Nouă transmite:

Începînd de la 23 ianuarie cînd vasele flotei a 7-a americane au început să patruleze în apele din estul și sud-estul insulei Dacen, avioane decolînd de pe purtătoarele de avioane ale acestei flote au desfășurat operații militare de provocare în zona apelor teritoriale chineze.

Potrivit unor date incomplete, între 24 ianuarie și 4 februarie avioane americane aparținînd flotei a 7-a au efectuat 2.224 zboruri deasupra acestei regiuni în 496 de grupuri.

—•—

CIANKAIȘIȘTII AU ÎNCEPUT EVACUAREA INSULELOR DACEN

LONDRA 7 (Agerpres). — După cum anunță corespondentul din Taipe (Taivan) al agenției Reuter, la 7 februarie ciankaișiștii au început evacuarea insulelor Dacen.

În știre se arată că evacuarea insulelor Dacen este efectuată de zece nave ale flotei a 7-a americană și de 700 avioane americane cu reacție.

TINERETUL DE PESTE HOTARE

Închiderea lucrărilor Congresului Uniunii Tineretului Cehoslovac

PRAGA (Agerpres). Ceteka transmite: La 6 februarie la Praga și-a încheiat lucrările cel de al 2-lea Congres al Uniunii Tineretului Cehoslovac (U.T.C.).

După ce a ascultat și discutat raportul Comitetului Central al U.T.C. cu privire la activitatea și sarcinile viitoare ale Uniunii Tineretului Cehoslovac și raportul „Pentru dezvoltarea continuă a organizațiilor de pionieri ale Uniunii Tineretului Cehoslovac", Congresul a adoptat în unanimitate, pe marginea acestor rapoarte, hotărîrile corespunzătoare.

Congresul a aprobat în unanimitate noul statut al Uniunii Tineretului Cehoslovac.

A fost ales noul Comitet Central al Uniunii Tineretului Cehoslovac, format din 99 membri și 33 membri supleanți, precum și Comisia Centrală de Revizie formată din 15 persoane.

La ședința de închidere, Congresul a adoptat cu mare însuflețire textul unei scrisori de salut adresată Comitetului Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia, al unei scrisori către Comitetul Central al Comsomolului.

La 6 februarie a avut loc ședința organizatorică a noului Comitet Central al Uniunii Tineretului Cehoslovac. A fost ales Prezidiul C.C. al U.T.C. din care fac parte 22 persoane. Ca președinte al C.C. al U.T.C. a fost ales Miloslav Veker, iar ca secretari ai Comitetului Central — Jaroslav Hejna, Milos Jakes, Jiri Louzil, Vladimir Meisner, Vladimir Vedra.

Guvernul brazilian a interzis festivalul tineretului din America latină

MONTEVIDEO 7 (Agerpres). — TASS transmite:

După cum s-a mai anunțat, din inițiativa unei serii de organizații de tineret și a unor fruntași ai vieții publice din Brazilia, în orașul brazilian Sao Paolo urma să aibă loc între 6 și 13 februarie un festival al tineretului din țările Americii Latine.

Ideea convocării festivalului fusese sprijinită de cercurile largi ale tineretului din țările Americii Latine.

Dar cercurilor guvernante din unele țări latino-americane nu le-a plăcut ideea convocării unui festival al tineretului. Presa burgheză a declanșat o campanie propagandistică care avea drept scop torpilarea festivalului. După cum anunță ziarele din Uruguay această campanie a fost încununată prin hotărîrea luată de ministrul de Justiție și de cel al Afacerilor Interne ai Braziliei de a interzice organizarea festivalului în Brazilia sub pretext că festivalul de la Sao Paolo ar fi „convocat de comuniști".

Scurte știri

● La 7 februarie K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. a primit pe Liu Siao, ambasador extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Chineze care i-a remis scrisorile de acreditare. Cu acest prilej Liu Siao și K. E. Voroșilov au rostit cuvîntări.

● La 7 februarie, G. K. Jukov, mareșal al Uniunii Sovietice, locțiitor al ministrului apărării al U.R.S.S., a primit pe ziariștii americani W. R. Hearst, J. Kingsbury Smith și F. Conniff, cu care s-a întreținut.

● La 5 februarie, pe bordul vasului militar iugoslav „Galeb", în timpul trecerii sale prin Canalul de Suez, a avut loc o întrevedere între primul ministru al Egiptului, Naser, și președintele Iugoslaviei, Tito, care se înapoiază din călătoria sa în India și Birmania.

● La Pekin a sosit primul grup, format din 23 membri, al delegației industriașilor și oamenilor de afaceri englezi care vizitează China.

● Puternica mișcare de împotrivire față de ratificarea acordurilor de la Paris are urmări dezastruoase pentru bursa vest-germană. După cum se anunță din Frankfurt-pe-Main, cursul acțiunilor marilor concerne industriale care au înregistrat în ultima săptămînă scăderi vertiginoase continuă să scadă. Acțiunile industriei de armament, care în așteptarea unor mari profituri de pe urma reînarmării Germaniei, au cunoscut în 1954 urcări pînă la 80%, au înregistrat acum o scădere bruscă.

● După cum anunță Consiliul austriac al partizanilor păcii, în decurs de cîteva zile au fost strînse în țară zeci de mii de semnături pe Apelul de la Viena al Biroului Consiliului Mondial al Păcii cu privire la interzicerea producției de arme atomice și distrugerea stocurilor de aceste arme. In cartierele Vienei — Floridsdorf și Schwechat — au și fost strînse peste 6 000 semnături, iar în orașul Wiener Neustadt — peste 3.000 semnături. Din cei 664 muncitori și funcționari ai uzinei metalurgice din Berndorf, 661 și-au pus semnătura pe Apel.

Tineretul vest-german nu dorește să îmbrace uniforma militară

Revista reacționară americană „United States News and World Report" a publicat într-un număr recent un articol sub titlul „Poate Germania să formeze o armată? Tineretul „demilitarizat" nu dorește să îmbrace uniforma militară".

Publicăm o traducere prescurtată a acestui articol, deosebit de semnificativ în ceea ce privește reacția tineretului din Germania occidentală față de manevrele adepților noului wehrmacht.

Mii de tineri germani ajunși la vîrsta recrutării nu vor să aibă nimic de a face cu noua armată germană și declară aceasta în mod deschis. Reprezentanții oficiali, care se ocupă de problemele apărării și care lucrează la planurile organizatorice de înființare a celor 12 divizii, încep să prevadă greutățile ce se vor ivi în căutarea rezervelor necesare de oameni.

Într-o țară cu o tradiție militară îndelungată, antimilitarismul a devenit deodată una din cele mai populare mișcări politice. Nu există o năvală de voluntari care vor să-și servească patria. Persoanele oficiale, care iau cuvîntul la adunări pentru a explica planul creării armatei, întîmpină o tăcere posomorîtă sau obiecțiuni fățișe.

Tinerii germani nu mai doresc pentru nimic în lume să îmbrace uniforma militară. În multe cazuri ei sînt sprijiniți de părinții lor — oameni care au luptat pentru Germania într-un război mondial sau chiar în ambele.

Această împotrivire nu se mărginește numai la cei de vîrsta recrutării. Nu de mult sindicatul tipografilor din Düsseldorf a propus membrilor sindicatului să refuze să tipărească ordinele de recrutare. Au apărut articole redacționale, prevenind guvernul împotriva cheltuielilor pentru armamentul învechit, pe care aliații ar putea încerca să-l impună Germaniei. Situația generală a fost caracterizată în mod reușit de un ziar din Frankfurt: „Nicăieri în Europa oamenii nu sînt atît de porniți împotriva serviciului militar, ca în Germania".

Dar cei care se pronunță în modul cel mai fățiș împotriva serviciului militar, sînt germanii de vîrsta recrutării. Nu de mult, la o adunare a tineretului la gara din Köln, majoritatea covîrșitoare a asistenței a întîmpinat cu ostilitate argumentele reprezentanților departamentului Blank care au încercat să le explice planul creării armatei. Tinerii de vîrstă militară s-au arătat foarte interesați în a învăța cum să devină adversari conștienți ai serviciului militar.

Adunarea de la Köln a fost convocată pentru a discuta problema: doresc tinerii de 20 de ani din Germania occidentală să devină soldați? La ea au asistat 3 colaboratori ai departamentului care pregătește Germania pentru înarmare. Ei au încercat să le explice tinerilor germani, că trebuie să se creeze un nou tip de armată de civili, dar ei nu au reușit să fie convingători.

„Am fost reeducați", — a strigat un tînăr german, vorbind împotriva serviciului militar în Germania occidentală.

„Nu vrem să fim siliți să tragem în frații noștri din Germania răsăriteană", — a declarat altul.

Astfel de obiecțiuni au fost exprimate în tot cursul serii. Iată cîteva declarații caracteristice făcute de tineri din toate păturile populației:

„Numai militariștii faliți dau năvală la posturile militare. Cetățenii capabili își găsesc rostul în activitatea comercială și în industrie".

„Cum mi se poate cere să lupt pentru cămin și familie? Majoritatea rudelor mele au fost ucise în timpul războiului trecut. Iar căminul meu a fost distrus de bombardament..."

Unul după altul oratorii au fost întîmpinați cu aplauze pentru criticile aduse propunerii creării armatei germane. Cei care declarau că sînt gata să facă serviciul militar, spuneau aceasta aproape scuzîndu-se. Obiecțiunile aveau cel mai diferit caracter. Unii susțineau că crearea celor 12 divizii va reînvia statul autoritar. Alții declarau că armata va fi condusă de militariștii de tip vechi, care au fost discreditați.

Un tînăr a dat ca exemplu pe cancelarul Konrad Adenauer, „care a declarat că se mîndrește cu faptul că n-a făcut niciodată serviciul militar". Un altul a întrebat dacă planurile amănunțite privitoare la înarmare includ și pregătirea listelor de criminali de război pentru „viitoarele procese de la Nürenberg".

Multe ziare germane s-au străduit să diminueze importanța adunării de la Köln. Unele dintre ele au atribuit tendințele antimilitariste exprimate acolo influenței comuniștilor. Totuși o anchetă efectuată în regiunile principale ale Germaniei occidentale arată că starea de spirit a tineretului din Köln este tipică pentru majoritatea tineretului țării. Printre germanii mai tineri și ceva mai mari de 20 de ani se află foarte puțini voluntari pentru armata plănuită. În fiecare zi prezintă cereri pentru a fi înrolați în serviciul militar, dacă le prezintă în general, în medie aproximativ 60-70 persoane, care n-au servit în armată, deși după calculele oficiale numărul tinerilor de vîrsta recrutării, cei mai potriviți pentru serviciul militar, ajung pînă la cifra de 1,6 milioane.

Rezultatele opiniei publice, publicate nu de mult, au arătat că 25 la sută din germanii de vîrsta recrutării din Germania occidentală sînt gata să servească în armată, 40 la sută au declarat că vor servi, dacă „este absolut necesar". 25 la sută au refuzat categoric și 10 la sută nu și-au exprimat nici o părere. Dar această anchetă a fost organizată înainte de prăbușirea planului creării comunității defensive europene (c.d.e.) care prevedea includerea germanilor într-o armată „supra-națională". Oficialitățile declară că, după înlocuirea c.d.e. cu planul creării unei armate naționale germane, care își va avea propriul său stat major general, procentul celor care doresc să servească în armată, probabil că s-a redus simțitor.

Iată cum a exprimat actuala stare de spirit un german, veteran al războiului și tată de copii de vîrsta recrutării:

„Tinerii noștri au fost într-adevăr bucuroși cînd s-a prăbușit c.d.e. și s-au bucurat de aceasta și majoritatea prietenilor lor. Tineretul urăște pur și simplu ideea serviciului militar — și eu nu-l acuz".

Persoanele oficiale germane și aliate, care studiază cauzele antimilitarismului ieșit acum la iveală, explică aceasta printr-o serie întreagă de evenimente, care au avut loc după înfrîngerea Germaniei în cel de al doilea război mondial.

La Nürenberg tinerii germani au văzut cum au fost executați sau întemnițați ca criminali de război, generali și personalități de stat proslăviți ca eroi naționali. Mulți alți ofițeri germani din vechea școală au fost condamnați chiar de germani în timpul proceselor judiciare intentate naziștilor.

Mulți germani... nu se consideră legați de obligații de lealitate față de guvernul de la Bonn, care după părerea lor este provizoriu. Multe cuvinte tradiționale din vocabularul german — astfel ca „patrie", „patriotism", „națiune" — aproape că au dispărut din limbajul germanilor, care au crescut în timpul ocupației.

Aceștia sînt germanii care se apropie acum de vîrsta recrutării.

În realitate nimeni din Germania occidentală nu se mai îndoiește că într-un fel sau altul țara va avea o armată. Toți spun că cazărmile se vor umple la timp și că tinerii germani vor fi ostași disciplinați, îndată ce vor îmbrăca uniforma militară. Dar devine evident faptul că soldații germani ai viitorului se vor deosebi foarte mult de trupele germane, care au pornit la război în 1870, 1914 și 1939. Este posibil să se ivească surprize pentru planificatorii aliați ai apărării (e vorba de organizatorii occidentali ai unui nou război, *nota red. Sc. T.*), care s-au obișnuit să creadă că germanii sînt printre cei mai buni soldați din lume.

—•—

Reintoarcerea în Capitală a Ansamblului romînesc de cîntece și dansuri care a făcut un turneu în Franța

Duminică dimineața s-a reîntors în Capitală Ansamblul romînesc de cîntece și dansuri care a făcut un turneu în Franța.

În gara Băneasa, membrii Ansamblului au fost întîmpinați de reprezentanți ai Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, ai Ministerului Culturii și ai Consiliului Central al Sindicatelor.

(Agerpres)

SPECTACOLE

MARȚI 8 FEBRUARIE 1955

CINEMATOGRAFE: Patria, I. C. Frimu, Gh. Coșbuc, Rahova: Înfrățirea între popoare: Roma, orele 11; **Republica, Miorița, Libertății:** Dama cu camelii; **București, Gh. Doja, 1 Mai, Olga Bancic:** Desfășurarea, Și Ilie face sport; **Maxim Gorki:** Reforma agrară, Ochiul magic, Nuntașii din Exer, Umor pe sfori; **Timpuri Noi:** Prieteni pe veci, Cine-i mai tare, Păstrați curățenia; **Lumina, Popular:** Copiii partizanului; **Victoria, Ilie Pintilie:** Alarmă la circ; **Alex. Popov:** Hamlet; **8 Martie:** Castelul de cărți; **Vasile Roaită:** Fetele din piața Spaniei; **Unirea:** Mai tare ca noaptea; **Cultural:** Chibritul suedez, Turnul fecioarei; **Constantin David:** Prieteni credincioși; **Alex. Sahia:** Bănuțul; **Flacăra:** Jucătorul de rezervă; **T. Vladimirescu:** Echipa de pe strada noastră; **Aurel Vlaicu:** Aleko, Frații Liu; **Munca:** Circul Slavia; **Arta:** Mascarada; **M. Eminescu, Moșilor:** Ordinul Anna; **23 August:** Septembriștii; **Donca Simo:** Chestiunea rusă; **8 Mai:** Mikluho Maklai; **Volga:** Misterul lacului din munți; **N. Bălcescu:** Stele vesele; **Boleslaw Bierut:** De doi bani speranță.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".